

சுத்தாரங்கம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமাজத் திங்கள் வெளியீடு

'தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே' -

மலர் 34

பிலவ ஆவணி

1961 ஆகஸ்ட்

இதழ் 8

உ ள் ஞ ற

பக்கம்

இலக்கணத்திற் கற்பனைகள்

... 273

திருவாசகம் - சில குறிப்புக்கள்

... 281

திருமண முறை

... 288

அறப் பயிற்சி மாலை

... 295

கொடிக்கவி

... 297

அறுபத்தம்—பதிப்புரை

... 1—8

பத்திராசிரியர் : புலவர் - முருகவேள், எம்.ஏ., எம்.ஜி.எஸ்.

உதவிப் பத்திராசிரியர் : மு. நாராயணசாமி

சைவ சித்தாந்த மகா சமஜம்

14, வாரன் ரோடு, மயிலாப்பூர், சென்னை-4

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 3

தனிப்பிரதி அணை

சமாஜச் செய்திகள்

21-7-61. இராயப்பேட்டைச் சுந்தரேசுவரர் கோயிலில் சமாஜம் சுந்தார் திருட்சந்திர விழாவைக் கொண்டாடியது. திரு. எல். முருகேச முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் திரு வாளர்கள் - புலவர் முருகவேள், ஜி. கலியாணம் இவர்கள், "சுந்தார் செந்தமிழ்", "வன்கொண்டர் வாழ்க்கை" என்னும் பொருள்கள்பற்றிப் பேசினார்கள்.

30-7-61. செயற்குழுக் கூட்டம்: பெரும்பாலான சொற்பொழிவாளர்கள் 1962 மே மாதம் மலையாளில் சமாஜ விழாவுக்கு வாழ்வுடையும்கு என்று தெரிவித்துள்ளபடியால், 1961-ஆம் ஆண்டு விழாவை டிசம்பரில் பழனியில் நடத்த ஏற்பாடு செய்வதென்றும், மலையாளில் 1962, மே மாதத்தில் சிறப்பு மாராடாக நடத்துவதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

27-8-61. சமாஜச் செயற்குழுக் கூட்டம் மயிலாப்பூர் மேண்டை மாடவீதியிலுள்ள வணிக வைசிய மண்டபத்தில் காலை 9½ மணிக்கு நடைபெறும். செயற்குழு உறுப்பினர்கள் இதையே அழைப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு வரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.—ஜி.கலியாணம், செயலாளன்.

75-ஆம் அகவைத் தொடக்கம்: நமது சமாஜத்தின் பழம்பெருந் தலைவர், "சைவப் பெரியார்" திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள், 30-7-61 அன்று, தமக்கு எழுபத்தைந்தாம் அகவை தொடக்கப் பெற்றார்கள். அன்று அவர்கள் தமது குடும்பத்தினருடன் திருமயிலைக் கபாலீச் சாத்தில் இறைவனைச் சிறப்பு முறையில் வழிபட்டு மகிழ்ந்தார்கள். அதன்பின் அன்று நிகழ்ந்த நமது சமாஜச் செயற்குழுக் கூட்டத்திலும் கலந்துகொண்டு மகிழ்வித்தார்கள். அதுபோது சமாஜச் சார்பில் நமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கும் முறையில், செயலர் - திரு. ஜி. கலியாணம் பிள்ளை, எம்.எ., அவர்கள் பாராட்டிப் பேச, மிக இளம்பருவந் தொட்டுச் சைவப் பெரியார் அவர்களின் உணர்ச்சியொத்த அரும்பெறல் நண்பராக விளங்குவரும் சமாஜத்தின் பழம்பெருந் செயற்குழு உறுப்பினர் பெரியார் தாம்பரம் திரு.ச.ரடேச முதலியார் அவர்கள், மாலையணிவித்துச் சிறப்பித்துத் தம் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தார். சமாஜச் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் "சைவப் பெரியார்" அவர்கள் தீடினது வாழ்த்து, மேலும் பல சைவத் தொண்டு

உ
சிவமயம்

சி த் த ா ந் த ம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் எம்பலவன்
ஞானகுரு வானியை உள் நாடு

மலர் 34

பிலவ ஆவணி

1961 ஆகஸ்ட்

இதழ் 8

இலக்கணத்திற் சுற்பனைகள்

(முருகவேள்)

தோற்றுவாய் : இந் திலவுலகின்கண் உள்ள பற்பல நாடுகளிலும் எத்தணையோ பல நூற்றுக் கணக்கான மொழிகள் வழங்கி வருகின்றன. ஆயினும், அவற்றுள் “உயர்தனிச் செம்மொழிகள்” எனக் குறிப்பிடத் தகுந்த சிறப்புடையன ஒருசிலவே யாகும். அவ்வொருசில உயர்தனிச் செம்மொழிகளிலும் கூட, எத்தணையோ பல மொழிகள் வழக்கிழந்து சிற்சில, அமிழ்தினும் இனிய நமது அருமைத் தமிழ்மொழி யொன்றே, உலகவழக்கு நூல்வழக்கு என்னும் இருதிற வழக்கினும் தொன்றுதொட்டு இன்று காலமும் நிலைபெற்று கின்று, இளமையாற்றலோடு வளங்குன்றது இனிது வழங்கி வளர்ந்து வருகின்றது. இங்ஙனம், தமிழுக்கே தனிச் சிறப்பாக உரிய பலவகைப் பெருமைகளால், அதன் சீரிய இலக்கண அமைப்பும் ஒன்றாகும். அது பற்றியே,

“கண்ணு தற்பெருங் கடவுளும் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு நத்தெரிந் தாய்த்தஇப் பசுத்தமிழ், ஏனை
மண்ணி டைச்சில இலக்கண வரம்புஇலா மொழிபோல்
எண்ணி டப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ?”

என ஆசிரியர் பரஞ்சோதி முனிவர், அதன் சீரிய இலக்கண அமைப்புத் திறம் குறித்துப் பாராட்டி யுரைப்பாராயினர் !
*தமிழ் மக்களைப்போல இலக்கணத்தினை அன்பும் ஆர்வமும்

“Educated Tamilians have studied Tamil, with an earnestness and assiduity which are highly creditable to

கொண்டு, திட்ட நுட்பம் செறிய, மிகவும் நுணுக்கக் கற்றுணர்ந்து இன்புற்றவர்கள் உலகிலேயே வேறு பிறர் இல்லை எனலாம். மொழியின் இலக்கண அமைப்புக்களை நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து பயின்று வந்ததனால், தமிழர்களின் அறிவு மிகக் கூர்மை யடைந்து வளர்ந்ததுடன், அவர்களுடைய மொழியும் திருத்தமுற்றுச் செம்மை எய்தித் திகழ்வதாயிற்று! இவ்வாறு, தமிழ்மொழி யானது திட்ட நுட்பம் செறிந்த சிறந்த இலக்கண அமைப்புணைப் பெற்றிருக்கும் திறம்பற்றியே, தமிழ்க் கவிஞர்களிற் பலரும் தாம் தாம் பாடிய கவிதைகளில் இலக்கண நூற் குறியிடுகின்றும் கருத்துக்களையும் விதிகளையும் ஆங்காங்கு ஏற்ற பெற்றி விரவ வைத்துத் தமது சுவைநிறைந்த கற்பனைத் திறனைக் காட்டியுள்ளனர். அவைகளுள் முதன்மையான ஒரு சிலவற்றை மட்டும், இப்பன்ற அளவு இக்கட்டுரையிற் கண்டு மகிழ்வோம்!

எழுத்துக்கள் : தமிழிலக்கணத்தில் எழுத்துக்களுக்குப் பெயர் அமைத்திருக்கும் முறையே, தமிழ் மக்களின் நுண்மான் நுழைபுலத்தினை துணித்துணர்த்த வல்லதாயுள்ளது. *தாமே தனித்து இயங்கவல்ல எழுத்துக்களுக்கு 'உயிர்' என்றும்; உயிரோடு கூடியவல்லது இயங்கலாற்றாத எழுத்துக்களுக்கு 'மேய்' என்றும், உலம ஆகுபெயரார் காரணம் பற்றிப் பெயர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களின் தலைசிறந்த தத்துவ ஞானத்தினை இப்பெயர்கள் தகவுற விளக்குகின்றன. தமிழிலக்கணத்துடன் தத்துவக் கருத்துக்களும் விாவி யமைந்திருத்தல் காரணம். தமிழிலக்கணத்தின் தனிப்பெருஞ் சிறப்பு, அது தத்துவக் கருத்துக்

them, and which never have been exceeded in the history of any of the languages of the world. One result of this long-continued devotion to grammatical studies has been the development of much intellectual acuteness; another result has been the progressive refinement of the language itself."

—Dr. Caldwell

* Tamil grammarians designate vowels by a beautiful metaphor, as Uyir or life of a word : consonants as Mey, or the body : and the junction of a vowel and consonant as Uyirmey, or an animated body."

—Dr. Caldwell

களுடன் சார்ந்தியைந்து விளங்குதலே யாகும். இந்நூட்ப மெல்லாம் நன்னர் உணர்ந்த சான்றோர் ஒருவர், தமது வழி படு கடவுளாகிய முருகப் பெருமாளையே தமிழிலக்கண அமைப்பிற் கண்டு, கற்பனை நயத் தோன்றப் பாடி யகிழ்ந்து இன்புறுத்துகின்றார்!

“கண்கிகர் மெய்யும், சென்னிக்
கணம்உறழ் இனத்தின் கூறும்,
திண்ணிய புயங்க னேபோல்
திக்குதரும் உயிரும், வேறென்
றெண்ணிடற் கரிய் தாகும்
எஃகமும், இயலிற் காட்டும்
புண்ணிய முனிக்கோன் செவ்வேள்
பொற்பதத் தடிமை தானே.”

இப்பாடலின்கண் புலவர் புராணம் பாடிய தண்ட பாணிச் சுவாமிகள் முருகனின் வேலுக்கு இணையாகத் தனிகிலை எனப்படும் ஆய்த எழுத்தைக் குறிப்பிட்டவாறு போல, ஆசிரியர் கச்சியப்பமுனிவர் தாம்பாடிய தணிகைப் புராணத்தின் “ஆய்த வடிவீர் கண் ஒரு முன்று வயிரும் அண்ணல்” எனச் சிவபிரானின் முக்கண்களுக்கும் ஒப்புமை யாக ஆய்த எழுத்தை மொழிந்தருளினமை அறிந்தின்புறற் பாலது.

அநாம்: இவ்வாறே உலகப் பெருங்கவிஞர்களுள் ஒப் பற்றவராகிய திருவள்ளுவர், தமது ஒப்புயர்வற்ற திருக்குறள் நூலின் முதற்கண், “கடவுள் வாழ்த்து”க் கூற முற்படுகின் றார். கடவுளை வாழ்த்துதற்குத் தலைப்படும் முன்னர், உல கிற்குக் கடவுள் ஒருவர் உண்டு என உணர்த்த வேண்டு வது அவருக்கு இன்றியமையாத கடமையாகின்றது. கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்னும் உண்மையை உணர்த்த, அவர் வேறு எத்தனையோ பலப்பல வகையான சான்று களையும் காரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டி யிருக்கலாம். ஆனால் அவர் அங்ஙன மெல்லாம் செய்யாமல், தமிழிலக் கணக் கருத்தினையே கையாளுகின்றார். ஆசிரியர் தோல் காப்பியர் தாம் இயற்றி யருளிய தோல்காப்பியம் என்னும் தமிழிலக்கண நூலில் “மெய்யின் இயக்கம் அகாமொடு சிவனுட்” எனப் பணித்தருளிய நூட்பம் உணர்ந்து,

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம், ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.”

என்னும் திருக்குறளில், இறைவனுண்மை நிறுவுதற்குத் தமிழிலக்கண அமைப்பினைத் தழுவி, ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் அகரத்தினை உலகம் காட்டியுள்ள அருமைப்பாடு பெரிதும் போற்றி மகிழ்தற் குரியது! வாழையடி வாழையாகப் பிற்போர்த் சான்றோர்கள் அனைவரும், திருவள்ளுவர் கூறிய இவ் அகர வுலகமயினைப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, தத்தம் தூங்களிற் பொன்னினும் மணியினும் போற்றிப் பொதித்து கொண்டு சிறப்பித்துள்ளமை அறிந்தின்புறற் பாலது.

அகர வுலகமயின் உள்நுறைகள்: இங்ஙனம் பிற்போர்த் சான்றோர்கள் அனைவரும் போற்றி மகிழும் வண்ணம், இறையுண்மையை நிறுவுதற்குத் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் பெருமான் காட்டியருளிய அகர வுலகையானது, சித்திப்பரியதாய்ச் சித்திப்பலர்க்குச் சிறந்து செந்தேன் முத்திப் பொழிவதாய், உள்நுறைகள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டு ஒளிக்கின்றது! ஆதி அகரம் விகாரத்தானன்றி நாத மாத்திரையான் இயல்பாகத் தோன்றி நிற்கின்றது; அதுபோலவே இறைவனும் இயல்பாகத் திரிபின்றி இயற்கை வடிவினதாக அமைந்து விளங்குகின்றான். அகரம் அங்காப்பு மாத்திரையால் திரிபின்றித் தோன்றி, வேறு பிற ஒளிகளின் தோற்றங்களுக் கெல்லாம் முதன்மையாய் நிற்கின்றது; அதுபோலத் திரிபின்றி இயல்பாக விளங்கும் இறைவனும் முத்தொழில்களுற்றுத் திரிபுறும் உயிர் உலகுகளின் இயக்கங்களுக்கு முதல்வகைத் திகழ்கின்றான். அகரமே உயிர்களினும் பெய்களினும் கலந்து வின்று அவற்றை ஒளிப்பிக்கின்றது; அதுபோலவே இறைவனும் அறிவற்ற உலகப் பொருள்களிலும் அறிவுடைய உயிர்களினுள்ளும் ஒன்றிக் கலந்துவின்று அவற்றை இயக்குவிகின்றான். அகரம் பெய்களினும் உயிர்களினும் ஒன்றிக் கலந்து நிற்பினும், அம்பெய் உயிர்களின் வேறுகத் தனித்தம் நிற்கின்றது; அதுபோல இறைவனும் உலகோடும் உயிர்களோடும் கலந்து ஒன்றி நிற்கின்றான் எனினும், அவற்றின் வேறுகத் தனித்தம் விளங்குகின்றான். அகரம் உயிர்களோடும் பெய்களோடும் ஒன்றிய

வேறாய் உடனாய்க் கலந்து நிற்பினும், ஒலியியல் நுட்பம் உணர்ந்த அறிஞர்களுக்கன்றிப் பருப்பொருள் அறிவினர்க்கு அவ்வியல்பு விளங்குவதில்லை; அதுபோலவே இறைவனும் உலகுயிர்களோடு கலப்பினால் உடலின் உயிர் போல் ஒன்றாகியும், பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் வேறுகியும், உயிர்க்குயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளிரின் ஆன்ம போதம் போல உடனாகியும் நின்று அருள் செய்து போதருகின்றானாயினும், மெய்யுணர்வு பெற்ற மேலோர்கட்கன்றி அவனது அவ்வருளியல்பு விளங்குவதில்லை. அங்காந்த அளவில் தோன்றும் அகரமும், அதன் இயைபாற் பிறந்தொலிக்கும் மெய்யுயிர் எழுத்தக்களும் ஒருவனால் ஒலிக்கப்பட்டுத் தோன்றுதலின், தோற்றமும் ஈறும் உடையனவாகக் கருதப்படுமெனினும், முக்காலத்து மக்களாலும் எக்காலத்தும் ஒலிக்கப்படுதலின், அவை என்றும் உளவாய் நின்றிலங்கும் அழிவில் பொருள்களேயாம்; அதுபோல இறைவனும் இறைவனால் இயக்கப் பெறும் உலகுயிர்களும் முத்தொழில் திகழ்ச்சிகளை உடையனவாயினும், என்றும் உளவாம் அழிவில் பொருள்களே யாகும். அகர ஒலி ஒன்றே வெவ்வேறு மொழியாளர்களாற் பல்வேறு வடிவினதாக எழுதப்படுகின்றது; அதுபோல இறைவன் ஒருவனே வெவ்வேறு சமயத்தினாற் பல்வேறு வடிவினதாகவும் பெயரினதாகவும் வைத்து வழிபடப் படுகின்றான். பேச்சளவில் பட்டுமுள்ள திருந்தாமொழிகளில் அகரம் முதலிய ஒலிகட்கு வரிவடிவில் எழுத்துக்கள் இல்லையாயினும், திருந்திய இலக்கியச் செம்மொழிகளில் ஒலி வகைகளைக் காட்ட வரிவடிவங்கள் இன்றியமையாதன என்று நன்குணர்ந்த, எழுத்து வடிவங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ள; அது போல இறைவழிபாட்டிற்குத் திருவுருவங்கள் வேண்டா எனக் கரைந்து திரியும் ஒருசிலர் உளவெனினும், ஒலி வகைகளைக் காட்டுதற்கு எழுத்தமைப்புக்கள் வேண்டப்படுதல் போல, இறைவழிபாட்டிற்கும் திருவுருவ அமைப்புக்கள் வேண்டப்படும்.

“கட்புலன் இல்லாக் கடவுளைக் காட்டும்
சட்டகம் போலச் செவிப்புல ஒலியை
உட்கொளற் கிறும்உரு பாம்படிவெழுத்தே”

எனவரும் நன்னூல் விருத்தியுரை மேற்கோள் நூற்பாவும்

சுண்டுக் கருதத்திற்குரியது. இங்ஙனம் அறிஞராய்க் கருதியுணர்வல்லார் கருதியுணர்ந்து மகிழத்தகும் சிறந்த கருத்துக்கள் பலப்பலவும், இவ்வகா உவமையின்கண் செவ்வின் அமைத்தள்ளமை கண்டு கொள்க !

வல்லினம், நட : தமிழிலக்கணமானது பதினெட்டு மெய் எழுத்தக்களையும், வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என மூன்றாகப் பிரித்து விளக்கும். 'கசடதபற' என்னும் ஆறாம வல்லினம் எனப்படும். இங்ஙனம் வல்லினம் எனச் சிறந்தெடுத்தக் கூறப்படினும், இவ்வாறனுள் 'நட' என்னும் எழுத்தக்கள் மொழிக்கு முதலில் வரும் சிறப்பைப் பெறுவதின்கண், இவ்விவக்கணச் செய்தியைக் கொண்டு, ஆசிரியர் சிவஞானமுனிவார் ஒரு சிறந்த சைவ சித்தாந்த உண்மையினைப் புலப்படுத்துகின்றார். சிவன் சிவன் என்னும் இரண்டும் பொதவகையாற் சித்தப் பொருள்கள் என வழங்கப்படும். ஆயினும் இரண்டிற்கும் உள்ள இடையிடு பெரிது. சிவன் அருட்சித்த. சிவன் அருளைச் சேரும் சித்து. சிவன் பலங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணும் சித்து, சிவன் அவற்றிற்படியும் சித்து. சிவன் அறியும் சித்து. சிவன் அறிவிக்கப்படும் சித்து. சிவன் அநாதி முத்த சித்து. சிவன் அநாதி பெத்த சித்து. ஆதலினால் இரண்டும் அனைந்தானும் ஒன்றாகாமல் அந்நியமாகவே இருக்கும். இறைவனுக்கும் உயிர்களுக்கும் இடையேயுள்ள இவ்வேற்றுமை யினைச் சிவஞான முனிவார் பின்வருமாறு ஒரு தனிப் பாடலால் விளக்கி யருள்கின்றார் :

'வரையேல்! தவிட்டமுதம் சேத்தனிட
உண்டனை வல் லினம் என் றுதம்
உரையே! இட்டமுதல் ஆகுமோ?
எனைச் சித்தென் றுரைக்கில் என்னும்?
வரையேறு அவிட்டமுதல் காணவருக்
கொண்டு, ஐதம் புலிசை மேவும்
வரையேற விட்டமுதல் வா! உண்டை
அன்றியும் ஓர் கதியுண் டாமோ?"

வாய்போல்வனை : தமிழிலக்கணத்திற் பிறமொழிகளின் இலக்கணத்திற்போல இன்றி, இன்னின்ன எழுத்துக்கள் தான் சொற்களின் முதல் இடை கடைகளில் இவ்வவ்வாறு வரும் என்று எண்ணிக் கணக்கிட்டு வரையறை செய்து

கூறப்பட்டுள்ளது. இது தமிழிலக்கணத்தின் வியத்தகு
 சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும்! அம் முறைப்படி ஆராய்ந்து
 காணின், தமிழ் நெடுங் கணக்கினுள் இடம் பெற்றுள்ள
 று, றா, றி, றீ முதலிய பன்னிரண்டு உயிர்மெய் யெழுத்துக்
 களும் சொல்லின் முதலிடை கடைகளில் யாண்டும் வருவ
 தில்லை. 'அங்ஙனம்', 'இங்ஙனம்' முதலிய ஒருசில சொற்க
 ளில் ஒரோவழி றுகரம் விரலி வருவதுபோலக் காணப்படு
 மாயினும், அச்சொற்கள் உண்மையில் 'அங்கனம்',
 'இங்கனம்' என வரற்பாலனவற்றின் பருஉவே என்றும்,
 உண்மையிற் கூர்ந்து நோக்கினால் 'நன்கனம்', 'செவ்வனம்'
 என்னும் சொற்களிற்போலவே மேலைச் சொற்களிலும்கூட
 றுகரம் இல்லையாதல் உணரப்படும் என்றும் அறிஞர்கள் கூறு
 வர். இவ்வாற்றாற்சொற்களின் முதலிடை கடைகளில்யாண்
 டும் வரப்பெறாமற் பயனின்றி வறிதேகிடந்தும்கூட, றுகரம்
 முதலிய பன்னிரண்டு உயிர்மெய் யெழுத்துக்களும் தமிழ்
 நெடுங் கணக்கில் இடம் பெற்றமைக்குக் காரணம், அங்கு
 இங்கு பங்கு நங்கை முதலிய பல சொற்களில் றுகர ஒற்று
 இன்றியமையாது நின்று பயன்படுதலே யாகும். எனவே,
 றுகரஒற்று ஒன்றின் காரணமாகவேதான், அதனைச் சார்ந்த
 றுகர உயிர்மெய்கள் பன்னிரண்டும் வாழ்வுபெற்று விளங்கி
 வருகின்றன. தமிழிலக்கணம் தரும் இச் செய்தியைக்
 கொண்டு, தமிழ்ப் புலமையிற் சான்ற அவ்வைப் பிராட்டியார்
 அரும்பெறல் வாழ்வியல் உண்மையொன்றனை நம்மனோர்
 மனங்கொள உணர்த்துகின்றார்! றுகரஒற்று ஒன்றே, தான்
 பயன்பட்டு நின்று பயன்படாத ஏனைய பன்னிரண்டு றுகர
 உயிர்மெய் எழுத்துக்களை வாழ்வித்தல் போல, "பல்லார்
 பயன்தய்ப்பத தான்வருந்தி வாழ்வதே நல்லான் மகர்க்குக்
 கடன்" என்றதனை யுணர்ந்து, ஒவ்வோர் ஆண்மகனும்
 தான் பிறந்த குடும்பம் சமுதாயம் நாடு முதலியனவற்றிற்
 குப் பயன்பட்டு நின்று, தன்னைச் சார்ந்த பலரையும் வாழ்
 வித்தல் வேண்டும் என்னும் அரிய பெரிய அறிவுரையினை,
 அவ்வைப் பிராட்டியார் மிகமிகச் சுருக்கமாக "ஈப்போல்
 வளை" என்னும் தொடரார் குறிப்பிட் டுணர்த்தியிருப்பது,
 எத்தனை இறம்பூது பயக்கின்றது!

மாத்திரை: மாத்திரையாவது எழுத்துக்களை ஒலிக்கும்
 அளவு. இயல்பாக சிகழும் கைநொடிப் பொழுதும்

கண்ணிமைப் பொழுதும் மாத்திரை எனப்படும். இம் மாத்திரைகள் உயிரளபெடைக்கு மூன்றும், கெட்டெழுத்துக்கு இரண்டும், குற்றெழுத்துக்கு ஒன்றும், ஒற்றெழுத்துக்கு அரையும், ஆய்த மகாக்குறுக்கங்களுக்குக் காலும் ஆகும். எழுத்துக்களுக்குரிய இம்மாத்திரையின் அளவை அடிப்படையாகக்கொண்டு, குமாகுருபார் ஓர் அழகிய பாடலை அருளிச் செய்கின்றார்: 'பான் எனது ஞானசிரிய ராகிய மாசிலாமணி தேசிகரின் திருவடித் தாமரைகளைத் தலைமேற்குடிக்கொள்ள, அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் கமலை (திருவாரூர்) னிற்குறுகினேன் (அடைந்தேன்); அவ்வளவில் என் பெயரில் ஒரு மாத்திரையளவு குறுகினேன் (குறைந்தேன்)' என அவர் குறிப்பிடுகின்றார். ஞானசிரியரின் அருளாற் சிவனாக இருந்த தாம் சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வு பெற்றதாக அவர் கூறுகின்றார். சீவன் என்னும் கெட்டெழுத்துச் சொல், சீவன் என்னும் குற்றெழுத்துச் சொல்லாகும்போது ஒரு மாத்திரை குறுகுதல் காணலாம்.

“எற்கமலஞ் செய்யும் எழில்மாசி லாமணிதாட்
பொற்கமலம் சென்னி பொலிவித்தேன்—எற்கமலை
ஊரின் குறுகினேன் ஓர்யாத் திரையனவென்
பேரின் குறுகினேன் பின்.”

எழுத்துப்போலி: நெழுத்துக்கள் கூடி ஒரெழுத்துப் போல வருவன எழுத்துப் போலி எனப்படும். இவற்றைச் 'சந்திபக்கரம்' என்றும் 'சமாஞக்கரம்' என்றும் வட மொழியிற் கூறுவர். இவ்வெழுத்துக்களை 'இணையெழுத்த' என மொழிபெயர்த்து வழங்குதலே பொருத்தம் என ஒரு சார் அறிஞர்கள் கருதுவர். அஃது, அய் என்பன ஐ என்னும் எழுத்தைப் போலவும்; ஆஉ, அவ் என்பன ஔ என்னும் எழுத்தைப் போலவும் வருதலால் இவைகள் எழுத்துப்போலி எனப்பட்டன. போலிச் சாக்கு, போலியிலக்கணம், போலியுரை என்றுற்போலப் போலி என்னும் சொற்பற்றி எழுத்துப்போலி என்பதனையும் இழிவாகக் கருதி இகழ்த்து தள்ளி விடுதலாகாது. தள்ளிவிடின், “கையினுற் சொல்க் கண்ணினிற் கேட்டிடும் மொய்கொள் சிந்தையின் மூங்கையும் ஆயினேன்”, “ஒளவிய கெஞ்சத் தான் ஆக்கமும் செவ்வியான் கேடும் வினைக்கப்படும்” என வரும் செய்யுட்களெல்லாம் மோனைத் தொடையோடும்

எதுகைத் தொடையொடும் மாறுபட்டு, இலக்கண வழு வாய் ஒழியும். அதுபற்றியே இலக்கணக் கொத்துரைகாரர் “போலி எழுந்தைப் போற்றதல் கடனே” என வற்புறுத் தருளினர். ஆசிரியர் சிவஞானசுவாமிகள் எழுத்துப்போலி என்னும் இவ்வினக்கணநூற் குறியீட்டினைப் பின்வரும் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுளில் நயமுறக் கையாளுகின்றார். எழுத்துப் போலியைப் போலி என்று இகழாது ஏற்றுக் கொள்ளுதற் கொப்பத் தாம் பாடும் செய்யுட்போலியையும் கூட, அறிஞர்கள் இகழாது ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என அவர் சுவைமிக அவையடக்கம் கூறுகின்றார்.

“எழுத்துப் போலியும் எழுத்தென ஆளுவர் அதபோல்
பழுத்த நாயினேன் பிதற்றிய செய்யுட் போலியையும்
பழுத்த கேள்வியர் கைக்கொள்வர் என்பது பற்றி
விழுத்த நாணினைன் சிவகதை வினம்புதற் கிசைத்தேன்.”

(தொடரும்)

திருவாசகம் - சில குறிப்புகள்

திரு. மு. அருணாசலம், எம்.ஏ.

தமிழ் நூல்களைப் பொறுத்தவரையில், நூல்களில் பாட பேதங்கள் எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்று ஆராய்தல் மிகவும் சுவையான ஒரு வேலை. பழங்காலத்தில், அச்சின்மையால் பனை ஓலையில் எழுத்தாணியால் பாடல்களை எழுதி வைத்தார்கள். எழுதுதல் மிகவும் சிரமமான செயல். பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் அக்காலத்திலுள்ள எல்லா நூல்களையும் நன்கு மனப்பாடம் செய்திருந்தார்கள். அந்தக்கவியி விராகவ முசுலியார் “எடாபிரங்கோடி எழுதாது தன் மனத்து எழுதிப் படித்தார்” என்பது வரலாறு. மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் நடக்கும் போதும், பந்தப்போதும் பெரு நூல்களாகிய கந்தபுராணம், பெரிய புராணம் போன்றவற்றை அந்நாசகமாகத் தம் மாணாக்கர் களுக்கு, வட்டுதல் இன்றி, திணைவிருந்தே பாடம் சொல்லி வந்தார் என்று ஸ்ரீயர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். வடுகளும் அக்காலத்தில் குறைவாகவே இருந்தன.

பண்டிதராயுள்ளார் தம் ஞாபகத்திலிருந்து நூலைச் சொல்ல முற்படுப்போது, சில தொடர்களோ வரிகளோ மறந்து விடுதல் மனித இயல்பு. திறமை உடையவர்கள் அந்த நிலையில் கருத்தக்கு ஏற்பத் தாங்களாக அந்த இடத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வார்கள். இதற்குத் துணை செய்யும் அம்சங்கள், கருத்து அமைதியுடன்கூட, எதுகையும் மோனையும் தனை சேர் முதலான பிறயாப்பமைதிகளுமாம். பூர்த்தி செய்தபோது மூலபாடத்தில் மாறுதல் விளைந்தது. இவ்வாறு ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் எல்லாம், பாடபேதம் என்று பிற்காலத்தில் கொண்டுவிட்டோம். எந்த நூல் மக்களால் அதிகமாகப் பயிலப்பெற்று வந்ததோ, அந்த நூலின் பிரதிகளில்தான் பாடபேதங்கள் அதிகம். கம்ப ராமாயணம், தேவாரம், திருவாசகங்களை உதாரணமாகச் சொல்லலாம். சாஸ்திரத்தில் ஓர் உதாரணம் காட்டி: அடுத்தத் திருவாசகத்தைப் பற்றிச் சில சொற்கள் இங்குக் கூறுவேன்.

உண்மை விளக்கம் என்ற சித்தாந்த சாத்திரம் மன வாசகங்கடந்தார் பாடியது. இது சைவசித்தாந்த சமயத் தத்துவ உணர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள ஒரு சிறந்த கருவூலமாகும். இந்த நூல் தத்துவங்கள் மூப்பத்தாறையும் சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் விரிக்கின்ற சிறு நூல். மாணாக்கன் குருவை நோக்கி “ஆளுறு தத்திலமேத?” என்பது முதலாக வினாவும் வினாக்களுக்கு விடைகூறும் குருவின் உபதேசமாக உள்ளது.

“ஆளுறு தத்துவமும் சொன்னோம்”

“ஆளுறு தத்துவமும்...வகுத்தனாதீர்”

என்பன முதலான தொடக்கங்கள் நூலின் பொருளைச் சுட்டும். இதன் 44-ஆம் பாடலில் சில பதிப்புக்களில் காணப்படும் பின்வரும் பாடம் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது:

“அஞ்செழுத்தே ஆகமமும் தண்ணல் அருமறையும்
அஞ்செழுத்தே ஆதிபுராணம் உணர்த்தும்—அஞ்செழுத்தே
ஆனந்தத் தாண்டவமும் யாவைக்கும் அப்பாலாம்
மோனந்த மாமுத்தியும்.” —சமாமம், முதல் பதிப்பு.

இதன் பழைய உரையில் வரும் கடைசிப் பகுதி,
“ஆனந்த நடனமும், தத்துவாதீதமாகிய மௌன (ஞான)

பாவிருக்கும் பாழுத்தியும் பஞ்சாக்காமே" என்பதாகும். இங்ஙனம் தத்தவாதீதம் என்ற தொடர் கவனிக்கத் தக்கது. தத்தவாதீதமாகிய பாழுத்தி என்று சொல்லுமிடத்து, அதற்குரிய மூலபாடம் "யாவைக்கும் அப்பாலாம் .....பாழுத்தி" என்றுள்ளது. 'யாவைக்கும்' என்ற மூலம் 'தத்தவாதீதம்' என்ற பொருளுக்கு ஏற்ற மூலம் என்று. "ஆறுதல் கப்பாலாம்" என்ற பாடம் பல ஏடுகளில் (சமாயம், இரண்டாம் பதிப்பு) காணப்படுகிறது. இது முப்பத்தாம் 'தத்தவங்களுக்கு அதிசமாகிய' என்ற பொருள் தரவல்லது. எனவே, மூலம் "ஆனந்தத் தாண்டவ மும் ஆறுதல் கப்பாலாம், ஆனந்த மாழுத்தியும்" என்ற தத்தவோசைநீர், இது கருத்துக்கும் பாட்டிலுக்கணம் பலவற்றுக்கும் ஒத்த வருகிறது.

ஆறுதல், இக்கு நாம் கருதுவது இந்தப் பாடபேதம் எவ்வாறு எழுந்தது என்பது. உண்மை விளக்கம் நன்றாக உணர்த்தியிருக்கிற பாடம் சொன்ன பெரியார் ஒருவர், தாம் எட்டின் எழுதிவைத்தபோதோ, மற்றவர்களுக்குப் பாடம் சொன்னபோதோ, சொல்லிக்கொண்டே வந்தபோது, "ஆறுதல்கும்" என்ற சொல்லை மறந்திருக்கவேண்டும். பழையப்பட்ட அருமையான உண்மை, அந்த நிலையில், கருத்தினை மோகித்தும் தனக்கும் முரணில்லாமல், "யாவைக்கும் அப்பாலாம்" என்று பாடிக்கொண்டே போயிற்று. பண்டைய உண்மையாவது ஒப்பு போக்கும் போதுதான் "யாவைக்கும்" என்பது திரும்பும். ஆறுதல்கு என்பதே திரும்புமைய சமைய பாடம்" என்று விளங்குகின்றது. மூலம் யாவைக்கும் அப்பாலாம் என்பது உண்மையே; தனிமர், தத்தவாதீதம் முப்பத்தாதையம் கூறும் பாடம், தத்தவாதீதம் அப்பாற்பட்ட பாழுத்தி என்று சொல்லப்போகும் பொருத்த மூலமாயது.

இந்த உதாரணம், எட்டுப் பிரதிகள் துணைநிலாத போது, சிவனிடத்து சொல்லியதால் சில பேருங்கள் எழுப்பின என்பதை நன்றாக நன்றாக உணர்த்த வல்லது.

இதே உதாரணம் இவ்வாறு அனைகவரிகளும், பாடல் உட்காணப்படுகின்றன. இவை யாவும் திணைநிலை எழுந்த பாடங்களுக்கும் மிகுந்த அருமையன்றி, உண்மைத் திருவாசகப் பாடங்கள் என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை. இத்தகைய

பாடல்களின் அட்டவணையைத் திரு. எஸ். ராஜம் அவர்களின் திருவாசகப் பதிப்பில் 185-186-ஆம் பக்கங்களில் காணலாம். 425-ம் பக்கத்தின் இறுதியில், சிவப்பிரகாசப் பெருந்தீரட்டில் திருவாசகம் என்ற தலைப்பில் உள்ள இரண்டு பாடல்கள் எடுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. அவை பின் வருமாறு :

“அண்ணையும் ஆயமும் கேண்மின்களோ எனது

ஆர் உயிர் ஆய சிவ பெருமான்

என்னது யான் எனும் இவ்விரண்டும்

என் உளன் ஆய் இருந்தே கவர்த்தான்

முன்னை உறவும் பிறவும் காணேன்

மூவுலகும் பார்த்து எங்கும் தான் ஆய்

இன்னது அளவு என்று இயம்ப ஒன்றா

இன்ப வெள்ளத்து எனை இட்டனனே.

வானும் நிலனும் அடையக் கேண்மோ,

உள்ளல் பெருந்தறை மேய பெம்மான்

தானும் தன்மையலும் ஆகி என் தன்

சதுரை அழித்து மால்சத்த போதே

ஊனும் உயிரும் உணர்வும் ஒன்றாய்

உரோமம் எல்லாம் சிலிர்ப்பித்தது என்னே!

யானும் எனை அறியாத வண்ணம்

இன்ப வெள்ளத்து எனை இட்டனனே.”

இந்த இரண்டு பாடல்களும் திருவாசகந்தானு என்பது ஆய்தற்குரியது. பெருந்தீரட்டை நன்கு ஆராய்ந்தவர்கள் ஒரு முடிவிற்கு வரக்கூடும். அத்தீரட்டைத் தொகுத்தவர் தாம் கூறவந்த கருத்துக்களுக்கும் தலைப்புக்களுக்கும் ஏற்ற வாறு பண்டைய நூல்களிலிருந்த பல நூறு பாடல்களைத் தொகுத்திருக்கிறார். அவற்றுள் தேவாரம், திருமந்திரம் போன்ற தெரிந்தவை சில; தெரியாத பெயர் அமைந்தவை பல. ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் தொகுப்பாசிரியர் சில வினாக்களை எழுப்பி அவ்வினாக்களுக்கு விடையாகப் பல பாடல்களை எழுதி இருக்கிறார். இவற்றை ஒரு தொகுப்பாகப் பார்க்கும் போது இப்பாடல்கள் யாவும் இத்தொகுப்பாளரே எழுதின என்றும், இவற்றுக்கு அறிபெயர்கள் பின்வந்த அவருடைய மானுக்கரால் அமைக்கப் பெற்றன என்றும் கருத இடமிருக்கிறது. (இக்கருத்தை மீதித்

தூண்க்க இத இடமன்று.) மேற் காட்டிய இரு திருவாசகப் பாடல்களும் இத்தகையனவே. திருவாசகத்திலும், பிற ஆரூர்பாசாரங்களிலும், தோய்த்திருந்த உள்ளமுடைய சொகுப்பான, குறிப்பிட்ட பகுதியில் தாமாகச் சில பாடல்கள் எழுதிவைத்தார்; அப்பாடல்களே இவை. இவற்றைப் படித்தவர்கள், பொருளபைதி, சொல்லமைதி என்பவற்றுக்கு இவை திருவாசகம் என்று எழுதிவிட்டார்கள். இம்மாதிரியே தாம் இவற்றைக் குறித்துச் சொல்லக்கூடாது. இவை திருவாசகப் பாடல்கள் என்றெண்ணி இவைபோன்ற பாடல்கள் இன்னும் பல இருக்கக்கூடும் என்ற ஆராய்ச்சியில் யாரும் இறங்க வேண்டியதில்லை.

இனி, தத்துவபுரத்தார் வெளியிட்டுள்ள ருத்ராபரண விளக்கம் என்ற உரை நூலில் காணப்பெறும் இரண்டு பாடப்பேரங்கள் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒன்று நீத்தல் பின்னப்பப் இருபத்தொன்பதாம் பாடல்:

“ துவம் கண்கந்தாய் கண்கந்தாய் என்னைக்
குற்றம் கொற்றச் சிலை ஆம்
விவக்கம் கந்தாய் கிட்டிடுதி கண்டாய்
பொன்னின் மன்று கொன்றை
தவக்கல் அம்மாமரை மேனி அப்பா,
ஒப்பு இவாதவனே,
மண்கண் ஐந்தாய் கழல்வன்,
தயிசில் பொரு மத்த உறவே.”

இத்தப் பாடல் ருத்ராபரண விளக்க உரையில் பின்வருமாறு உள்ளது.

“ துவம் கண்கந்தாய் கண்கந்தாய் என்னைக்
குற்றம் கொற்றச் சிலையாம்
விவக்கம் கந்தாய் கிட்டிடுதி கண்டாய்
பின்னும் மன்னும் எல்லாம்
கண்கண்கல் கொற்ற சமுத
கெய்தாய் ஒரு னாகானே
மண்கண்கந்தாய் கழல் வந்தயிசில்
பொரு மத்த உறவே.”

இத்தகுத் “ திருவாசகத்தில் இப்போதுள்ள பாடத்தினைத் தவிர்த்துள்ளது ” என்ற ஓர் அடிக்குறிப்பும்

காணப்படுகிறது! இது பாடபேதமே யன்று; பாடல்களின் குழப்பம். நீத்தல் விண்ணப்பம் இதற்கு முந்திய இருபத்தெட்டாம் பாடல் பின்வருமாறு :

“புலன்கள் திகைப்பிக்க, யானும் திகைத்து, திக்குஞர்
பொய்ச் செறிக்கே
விலங்கு கின்றேனை விடுதி கண்டாய் விண்ணும்
மண்ணும், எல்லாம்
கலங்க, முநீர் நஞ்சு அமுது செய்தாய்
கருணா காணே
தலங்கு கின்றேன் அடியேன் உடையாய் என்
தொழு குலமே.”

உரையாசிரியர் எட்டினுடைய தனை யில்லாமல் தம் ஞாபகத்திலிருந்தே பாடல்களைச் சொல்லி வந்தபோது ‘குலங்கின்றதாய்’ என்ற பாடலில் ‘புலன்கள் திகைப்பிக்க’ என்ற பாடலின் இரண்டு வரிகளைக் கலந்து சொல்லி விட்டார் என்று கொள்ளுவதே முறையாகும். இது இரண்டு பாடல்களை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் குழப்பிவிட்ட நிலையேயன்றி, பாடபேதமன்று. எனவே, திணைவிருந்து சொல்லும்போது ஏற்படும் பிழைகள் பாடபேதங்கள் என்ற பெயர் பெற்று விடுகின்றன என்பதற்கு இது சிறந்த சான்று.

மற்றொன்று அதே உரையில் :

“கல்வி மென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வ மென்னும் துல்வலிற் பிழைத்தும்
உல்குர வென்னும் தெல்லிடம் பிழைத்தும்
புல்வாம் பாய பல்துறை பிழைத்தும்
எனைப் பெறுவதனுக் குமைப் பெறவேண்டும்.”

எனக்கூறும் அவற்றுள் கூறியவாற்றினும் உணர்க என்று எழுதி, கடைசி வரியாகிய

“எனைப் பெறுவதனுக்குமைப் பெறவேண்டும்”

என்பது ‘புதிய தொரு பாடப் பேது’ என்று தாழிக் குறிப்புத் தரப்பட்டுள்ளது.

இது புதிய பாடப்பேறு அன்று. முந்திய வரிகள், திருவாசகம்; அதில் “எனைப் பெறுவதனுக் குமைப்பெறவேண”

டும்" என்ற வரி மட்டும் உரையாகியிருடைய கூற்றேயன்றி, திருவாசக வரிபன்று. ஒலை எட்டுப் பிரதிகில், இது திருவாசகப் பகுதி, இது சாணைய பகுதி என்று பிரித்துக் காட்டும் முறை இல்லை. அன்றியும், இவ்வரியை இடைப் பெய்தால் திருவாசகத்தின் முன்பின் தொடர்பு காண முடியாது. அதனால் இது பாடபேதமே அன்று.

திருவாசகத்தின் மிகைப் பாடல்களை நாம் ஆராய வேண்டியதில்லை; ஆனால் அவை பின்வந்த பண்டிதராயிருந்த செய்யடியார்களின் திளைவுத் திறனால் விளைந்தவை; பாடபேதங்கள் ஓரளவு அத்தனையே என்ற கருத்து இது காரும் கூறப்பெற்றத.

திருமண முறை

கோவை - திரு. C. M. முத்துசாமி பிள்ளை, I.A.S. (Retd.)

மக்கள் வாழ்க்கையில் மணம் கழிவதற்கு வழி வகுக்கிறது திருமணம். அது எல்லாச் செல்வங்களையும் அளிக்க வல்லது. திருமணத்தின் சிறப்பை முதன் முதலில் எடுத்தது காட்டியவர் ஆதி பார்பொருளாகிய சிவபெருமானேயாவார். இவ்வாசனின், மானிடப் பிறவி பெற்றவர்கள் தங்கள் பிறப்பிப் பம்பிப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். போகம் செய்து எண்ணுலகம் அடையலாம் என முதலில் நினைந்தனர். ஆனால், அவர்களது மனம் பங்குவாடையாத நிலையில் இருந்தமையால், இவர்களது கோரிக்கை மிக கூடவில்லை. அவர்களும் சில தவறிய பிழச்சி அடைந்தனர். பின்னர், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் மனத்தைச் சிற்படுத்திக்கொள்ள நிரூபினைர். இச் சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் கோக்கத்தில் தென் திசையையே போக்கி நடனப் புரியும் சிவபெருமான் ஒரு பெண்ணை உகந்தார். அவரது திளைப்பின் விளைவாக ஆண் பெண் நடனம் வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டுமென்ற உயிதி தோன்றலாகித்த. அவர் அவ்வாறு பெண்ணை திளைபாமல் இத்திருப்பாரோடெனில் மனிதர்கள் பிழ்ச்சியடைந்திருப்பார்கள். சிவபெருமான் காட்டிய வழியையப் பின்பற்றி மக்களும் இவ்வாறு வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளலாயினர். இக்கருத்தை,

“தென்பா லுகந்தாடும் தில்லைச் சிற்றம் பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும் பித்தன் காணேடி
பெண்பா லுகத்திலனேற் பேதர் யிருநிலத்தோர்
வின்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ”

என்று திருவாசகம் தெரிவிக்கின்றது. ஒரு ஆண்மகன் ஒரு பெண்ணுடன் கூடி வாழ்தல் என்பது மட்டும் போதாது. அப்பெண் திருமணம் செய்துகொள்ளப்பட்ட பெண்ணாயிருக்க வேண்டும். இது தான் முறை. இம்முறையையும் எடுத்துக் காட்டினவர் சிவபெருமானே. அவர், மலையாசன் பொற்பாவையாகிய பார்வதியாசை உலகறியத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர் இவ்வாறு உலகறியத் திருமணம் செய்துகொள்ளாம லிருந்தால் உலகினில் சாத்திரங்கள் விதித்த ஒழுக்கமும், கலைகளும் நிலை கலங்கிப் போயிருக்கும். சிவபெருமான் காட்டிய வழியைப் பின்பற்றி உலக மக்கள் திருமணம் செய்துகொண்டமையால் இன்றைய நாளிலும் ஒழுக்கம் நிலை குலையாது விளங்குகிறது. இவ்வுண்மையை

“மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்டிருவை
உலகறியத் தீவேட்டா னென்னுமது வென்னேடி
உலகறியத் தீவேனா தொழித்தனனே லுலகனைத்தும்
கலைவீன்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ”

என்னும் திருவாசகம் வலியுறுத்துகின்றது. இத்தகைய தெய்வீகத் திருமணத்தின் உட்கருத்துக்கள் எல்லார்க்கும் விளங்கவேண்டும். திருமணத்தின் ஒவ்வொரு சடங்கும் தெய்வ அருளை வரவழைப்பதாக இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு சடங்கிற்கும் பொருத்தமான பாடல்கள் வாயாரப் பாடப்படவேண்டும். அப்பாடல்களின் பொருளை உணர்ந்து கொள்ளுதலும் இன்றியமையாதது.

இனி, திருமணச் சடங்குகளைச் சுருக்கமான வகையில் தெரிந்து கொள்வோமாக :

தெய்வ வழிபாடு : எக்காரியத்தைச் செய்வதா யிருந்தாலும், அக்காரியத்திற்கு இடையூறு நேரிடக்கூடாது எனத் தெய்வ அருளை வேண்டுவது ஒரு சிறந்த முறையாகும். திருமணத்திற்கும் எந்த வகையான விக்கினமும்

எர்படக் கூடாதென்பதற்காக விசாயகரை முதலில் வழி
படவேண்டும்.

“விசாயகனை டெவ்வினையை வோறுக்க வல்லான்
விசாயகனை டெட்டை தணிவிப்பான்—விசாயகனை
விடப்படுத்தும் மண்ணிற்கும் காதுமாயம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிதன் கனிந்து ”

என்பது கபிலர் வாக்கு.

என்றுப் போடியால் பின்னையார் பிடித்து ஒரு இலையின்
மேல் வைத்த, “ஆகனால் உருங்கொண்ட ஆகந்த
மெய்க்கை” எனப் பின்னையாரை வாவழைத்து,

“ஐந்து காத்நனை யானை முகத்தனை
இந்தி விளம்பிவை போலும் எய்ற்றனை
கந்தி மகந்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
பந்தியின் வைத்தடி போற்றுகின் தேனே ”

என்றுத் திருமுலர் பாடலைப் பாடித் துதிக்க.

இப்படி அநாதரின் கீழ்ப்பாகத்தில் அரசாணிக்கால்
கடிக அரசாணிக்கால் என்பது பச்சை மூங்கில். அதற்கு
அரசின் கீழ்ப்புப் படைதீயப் பூக்களைச் சூட்ட வேண்டும். இக்
காப்பினை பக்கைப் பெண்கள் செய்ய வேண்டும். இதற்
குப் பன் ஞாட வதிபாடு. இரண்டு பெரிய மண் குடங்
கொண்டு வெள்ளி சிவப்பு வண்ணங்கள் பூசி அவைகளை அலங்
கரிக்க வேண்டும். அக்குடங்களை பாசிலி; 14 முதலியவை
கலம் கொண்டு அலங்கரிக்க வேண்டும். இரண்டு குடங்
களைப் சிவபெருமானாகிய தந்தையாராகவும், சிவசக்தி
யாகிய சபுத அம்மையாராகவும் பாசிக்கவேண்டும்.

“ திருவிளும்புத் தியாதி திருமதி

திருமதி எதிபுக் காத்நமதி

அருமைய திக்கைத் துயிரதி

அகாசமாய் அட்ட மூர்த்தியாதி

பெருமையும் கந்தமும் பென்னும் ஆனும்

பிதருருடன் தந்தருடன் தாமையாதி

கொடுமையும் திண்டுதி நானையாதி

கீழ்ப்புன் சவுடயுகடன் கின்றமாதே ”

என்னும் பாடலைப் பாடித் தேங்காய், பழம் முதலியவை படைத்து வழிபட வேண்டும்.

மணமக்கள் : அடுத்து சிகழவேண்டியது மணமக்களைப் பற்றியதாம். மணமக்களுக்குப் புதிய ஆடைகள் அணிவிக்க வேண்டும். அவர்கள் முன்னிலையில் பூமரலை, களி வர்க்கங்கள், வெற்றிலை, பாக்கு முதலியவைகளை முறைப்படி வைக்க வேண்டும்.

“ தனம்தரும்; கல்விதரும்; ஒருகாளும் தனர்வறியா
மணம்தரும், தெய்வவடிவும் தரும்; செஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனம்தரும்; கல்லணு எல்லாம்தரும்; அன்பர்என்பவர்க்கே
கணம்தரும் பூங்குழலான் அபிராமி கடைக்கண்களே ”

—அபிராமி பட்டர்

என்னும் பாடலைப் பாடி இறைவியின் அருளை வாவழைக்கவும்.

மணமக்கள் மணவறையில் உட்கார்ந்தபின் மஞ்சள் தடவப்பட்ட கயிற்றால் கட்டப்பட்ட மஞ்சள் கொம்புக் காப்பை, அரசாணிக் காலுக்குக் கட்டுக. இன்றொரு மஞ்சள் கொம்புக் காப்பை மணமகன் வலக்கையில் கட்டுக. பின் மணமகன் அரிசியை இருகைகளிலும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இரு தேங்காயைச் சேர்த்து அரிசியை மணமகன் கையில் மணமகன் கொடுக்க; மணமகள் கையில் மற்றொரு காப்பை மணமகன் கட்டுதல் வேண்டும்.

மணமக்களுக்குப் பின் நிருநீறு இட்டு,

“ மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சம்பத்திலுள்ளது நீறு
செத்துவர் வாழுகை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே ”

என்னும் பாடலைப் பாடி வாழ்த்துக.

மணமக்கள் தங்கள் தங்கள் பெற்றோர்களை வழிபடல் வேண்டும். தாய் தந்தைபர்களைத் தண்ணீர் விட்டுக் கழுவி இரண்டு கைகளையும் குவித்துப் பூக்களைக் கொண்டு அருச்சிக்க.

“அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளித்த ஆமுதே!
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலியனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செவ்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எச்செய்து தருளுவது இனியே” —மணிவாசகருர்

என்னும் திருவாசகப் பாடலை ஒதல் வேண்டும். மணமகள் தந்தையார் வெற்றிலைப் பாக்கை ஒரு தட்டில் வைத்துக் கொண்டு, மணமகன் தந்தையிடம், “உங்கள் அருமை மகன் இன்னவர்க்கு, எனது அருமை மகள் இன்னவளை வாழ்க்கைத் துணையாக அளிக்கிறேன்” எனக்கூற, மணமகன் தந்தையார், “எனது அருமை மகன் இன்னவர்க்கு, உங்கள் அருமை மகள் இன்னவளை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன்” எனக் கூறுதல் வேண்டும்.

மணமகன், “கணவன் முறையால் என் மனையாளுடன் மனமொத்து உள்ளன்பு புணர், எனது உடல், பொருளாகி மூன்றும் கடமைப்பட்டு வாழக் கடவேன்” எனக் கூற வேண்டும். மணமகன், “மனைவி முறையால், என் கணவருடன் மனமொத்து உள்ளன்பு புணர் எனது உடல் பொருளாகி மூன்றும் கடமைப்பட்டு வாழக் கடவேன்” எனக் கூறுதல் வேண்டும்.

அடுத்தது அழிதொப்பல். மணலை கிவத்தில் இட்டு, அதன்மேல் செவ்வாடி பாப்பி அரசு, ஆல், மா, பலா கூள்விகளை வைத்து செய் விட்டு அழலை வளர்த்து வழிபாடு செய்பவென்றும்.

“தனினைர் விளக்கே! உடப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வு குத் கடத்ததோர் உணர்வே!
 தெளினைர் டிவினின் தின்பணித் குன்றே!
 சித்தத்தன் தித்திக்கும் தோனே!
 அளினைர் உன்வத்த ஆனந்தம் கனியே
 அம்பலம் ஆடங்கு ஆக
 வெளினைர் தெய்வக் கூத்த உகத்தாயாத்
 தோண்டனைர் பிழம்பு வியம்பே.”

—திருமாரிகைத் தேவர்

14 'கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புலனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானும் தேறினன் காண்க
அவனெனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளும் தானும் உடனே காண்க
அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சத் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க
எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூறிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க!!" —நீருவாசகம்

என்னும் பாடலைப் பாடிப் பழம் முதலியவை சமர்ப்பித்துப் பூசிக்க.

நிருமங்கல நாளை மணமகன் மணமகளுடைய கழுத் தில் மூன்று முடியிட்டுக் கட்டுதல் வேண்டும். மணமகன் அம் முடியினின்றும் கையை எடுக்காமல் மலர், நிருகீறு, குங்குமம் முதலியவைகளை, அதன்பேரில் சாத்த வேண்டும். எல்லாரும் பூமாரி சொரிந்து வாழ்த்த வேண்டும்.

"மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைதிலும்
எண்ணின் கல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலே
கண்ணினல் லெதுதும் கழுமல வளகேர்ப்
பெண்ணினல் லானோடும் பெருந்தகை இருந்ததே."

மணமக்கள் மாலை மாற்றிக் கொண்டு, மும்முறை வலம் வந்து, அழலோம்பிப் பின் அமர்தல் வேண்டும். அதுசமயம் தியினை அகலுமாறு ஒரு பாடல் பாடவேண்டும்.

"வேயுறு தோளிபக்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிககல்ல வீணை தடவி
மாசுறு திங்கன் கத்தை முடிமே லணித்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்

சூரிய திசைச் செல்லாய் புதன் விவாழன்
 லென்னி சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 சூர கல்லகல் தனவ கல்லகல்
 அடியாடெக்கு மிகவே."

பால், பழம், வெண்ணெய், கெய், தரிர் இவைகளை அழுவில்
 விடவேண்டும். இன் அந்த மணமாக்கன் வழிபடுக. மண
 மகன் பொல்லா முப்புகை அழுவிலிட்டு உலர் வந்து மண
 மகனாடன் அபர வேண்டும்.

பஞ்சன் கவந்த அரிசியை அங்குள்ளவர்க்கு வழங்க
 வேண்டும். பெரிபொர்கள் வாழ்த்தக் கூறி அரிசி வாழ்த்து
 தெரியக்க, பந்தவர்க்கும் வாழ்த்த வேண்டும்.

"சேரும் திருவும் பொய்யிச் சிலலோக வாயகன் சேவடிக்கீழ்
 துரும் பெருகு அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருகில்
 னாகு முனரும் கழற வழுதிடமை மணவானாகக் காள்
 பாரும் விசம்ப மறியும் பரிசுளம் பல்லாண்டு கூறுதமே"

"வாழ்க்கில் உதாறு பெருக மலிவனம் சுரக்க மன்னன்
 கோணுறை தாக செங்க குறையினது உயிர்கள் வாழ்க
 கையறை அறிக்கை தந்த தெருவம் வேண்டி மல்க
 மேன்மைகொள் வசவெறி விசங்கு உலகமெல்லாம்."

"தேவதை முயில்பெய்தி தேசமெனம் பயிர்வினாக செல்வம் ஒக்க
 மாதற்குளம் மக்களுதாம் மலையறங்களுடன் பொலிந்துமலிந்துவாழ்க
 மேதகுதிச் சசவெறி மேதகுதி சவதத்தோக்க மேலும்மேலும்
 பூதவெயில் சிலபெருகன் ஆவக்கன் பூசலாகன் பொலிக மாதோ."

"ஆதிரு தடத்தோம் வாழ்க அருகம் வாழ்க வெற்றைப்
 உறச்செய் தனவேம் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வென்
 அறிவு மருந்து வாழ்க மானதன் அணங்கு வாழ்க
 மானினை வல்லி வாழ்க வாழ்கை அடியா டெல்லாம்."

விளக்கு, முல்வா, முகப்பாவினையோடு மணமாக்கன்
 கைகொத்தக் கொண்டு, பாடல், பழமுல் அருந்துதல்
 வேண்டும். இன் மலையணர்ந்து மணப்பந்தம் வலம் வந்து,
 பிண்டமார் வழிபாட்டை முடித்தக்கொண்டு, அரசாணிக்
 காரியுள்ள காப்பகப் கிளதல் வேண்டும். தாழ்ப்புலம்
 முதலியவை வழக்குதலுடன் திருவணம் சிறைப்பெறும.

அறப் பயிற்சி மாலை

(வித்துவான் - அம்பை சங்கரனார்)

நம் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் சைவ சமயத்திற் குரிய ஆக்கத் தொண்டுகள் பல புரிந்துள்ளது. சிறப்பாக நம் சமய சம்பந்தமான சாத்திர நூல்களையும் தோத்திர நூல்களையும் அடக்க விலைக்கு வெளியிட்டுப் பரப்பிய பெருமை இதனைச் சார்ந்ததேயாகும். மேலும் அவ்வவ் விடங்களில் நம் சமய சம்பந்தமாய் சொற்பெருக்காற்றல், கோடை வகுப்பு நடத்துதல், மக்களுக்குச் சமய உண்மைகளை விளக்கியுரைத்தல் முதலிய பல்லாற்றாறும் தொண்டுகள் பல புரிந்து வருகின்றது. இப்படி இருப்பினும் இன்னும் நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலாவது பலர் நம் சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையைத் தெரிந்து இருக்கின்றனரோவெனில் இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்னையோ வென்று ஆராய்ந்து தக்க வழிநாடிப் பரப்ப வேண்டுமென, நமக்குரிய தற்போதைய இன்றியமையாத கடனாகும்.

கிறித்துவ சமயம் உலகம் முழுவதும் பரவிய ஒரு சமயமாகும். பல சங்கத்தவர்களாகப் பிறிந்து நின்று அவ்வவ் விடங்களில் அவர்கள் சமய உண்மைகளைப் பரப்பி வருகின்றார்கள். அவர்கள் சமயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதும் அதிகம். அதைவிடச் சமயத்தைப் பற்றிய ஆக்கவேலையாகச் செயல்முறையி லீடுபடுவது இன்னும் அதிகம் ஆகும். அவை அனாதைகள் விடுதி, விதவைகள் விடுதி, பள்ளிகள் அமைத்துச் சமய உண்மை பரப்பல், துண்டு வெளியிடுகள் மூலம் சமய உண்மைகளை விளக்கல், சிறு சிறு நூல்கள்மூலம் சமய உண்மைகளை விளக்கல், பெரு நூல்கள் பல எழுதியும் சமய விளக்கம் பெறல் என்பனவாம். அந் நூல்கள் எளிமையாயுந், கவர்ச்சிகரமாயும், பாமரனும் எடுத்தக் கூறத்தக்க விலையுடைய இரகசியம் இவைகளில் எல்லாம் நம் சமாஜமும் பெரும் பான்மையாக ஈடுபடவேண்டும். அத்தகைய தொண்டுகள் செய்ய நம் நாட்டில் வாய்ப்புகள் உள்ளன. ஆனால் செயல்முறைத் தொண்டார்கள் தேவை. அண்மையில் ஒரு பெரியாரைச் சந்தித்தேன். அவர் பணத்தைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. தொண்டுசெய்ய ஆவலையே என உண்கிறார். அவ்வாறு தொண்டு செய்வதற்கு வேண்டிய வேண்டும். செஞ்சு உறுதிக்கொள்ளச் சமய அறியில் உறைப்பு வேண்டும். அவ்

வுறைப்புக்கு அடிப்படையா யடைவது சமய விளக்க வெளியீடுகளாம். நாம் இத்தகைய வெளியீடுகளைப் பற்றிய செயல்களில் இதிகாசம் முனைபவையில்கி. தற்போது நான் 'அறப் பயிற்சி மாலை' என்ற ஒரு நூல் சமாஜ வெளியிடாக வெளிவர்த்துள்ளது. இதனோன்று இன்னும் பல நூல்களையும் வெளியிடச் சமாஜம் துணிந்துள்ளது. இதனைப் பள்ளி மாணவர்கள்மூலம் சமய விளக்கத்தைப் பற்றிய ஆதிக்கைப் பாப்ப வேண்டுமென்ற கொள்கையுடனேயே வெளியிட்டுள்ளேம்.

நம் தமிழ் நாட்டில் 1953-ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப்படி மொத்தம் 1131 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுள்ளன. அவை களுள் (Mission) தாபனங்கள் நடத்தும் பள்ளிகள் 207; தனிப்பட்டோர் (Private) நடத்தும் பள்ளிகள் 326.

இத்துத் தாபனங்கள் 13 பள்ளிகளையும், கிறித்தவத் தாபனங்கள் 134 பள்ளிகளையும் நடத்துகின்றன. தனிப் பட்டோர் நடத்தும் பள்ளிகளில் சமயச் சார்பாகச் சிறிது னங்கள் தரத்தக்கவர்கள் என்று பொறுக்கி எடுத்தவை 34. சமயச் சார்புக்கு ஊக்கத்தராத பள்ளிகள் மீதி 292 ஆகும்.

இக்கிலையில் சமயப்பற்றுள்ள 47 பள்ளிகளுள் 35 பள்ளிகளுக்கு அறப் பயிற்சி மாலை அனுப்பப்பட்டது. அவைகளுள் 4 பள்ளிகளே இந்நூலை வரவழைத்துத் தங்கள் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பயன் படுத்துகின்றனர். அவர்களுள் முதலிடம் பெறத்தக்கது, சிதம்பரம் ஆறு முக நாவலர் உயர்நிலைப் பள்ளியேயாகும். நாவலர் பெரு மாவின் கொள்கைக்கேற்ப அவர்கள் ஏராளமாக நூல் களைத் தருத்தது ஒவ்வொரு மாணவரும் பயன் பெறும் படி செய்துக்கொள்ளும். இதனோன்று ஊக்கம் இருப்பின் நம் சமயம் தாழ்நிலை பெறா? அத்தகைய ஊக்கமில்லை இக்கிலையே பள்ளிதான் ஒருத்தவேண்டி யுள்ளது.

கடலே அறப் பயிற்சி மாலைமைச் சைவ சித்தாந்த விளக்கம் வேண்டியவர்கள், பற்றுள்ளவர்கள், அவரவர்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் போதிக்கச்செய்து நம் வருங் கால மாணவச் செல்வங்களைச் சிறந்த சிவர்களாக்க முனை வர்களாக, கிறிப்பாக நம் சைவாதினங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு வேண்டுகோள் எடுத்திருக்கின்றோம். அவர்கள் இதில் கீறிது நாட்டம் செலுத்துவார்களாயின்

நன்மைபாயிருக்கும். இஃது ஊதியம் கருகாத அடக்கவிலைப் பதிப்பு. விலை 50 புதுக்காசுதான். தனிப்பட்டோரும் வாங்கிப் பயன் பெறுவார்களாக.

கொடிக்கவி

(திரு. பாஞ்சார் - கண்ணப்ப முதலியார், எம்.ஏ., பி.ஓ.எல்.)

(மலர் - 84; இதழ் - 7; 272-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொடிக்கவி, பஞ்சாட்சரப் பாசரம் என்ற பெயரையும் கொண்டது என முன்னர்க் கூறியுள்ளோம். அதனை இந்துலின் இரண்டாம் பாடலில் பஞ்சாட்சரக் குறிப்பு இருப்பது கொண்டு உணர்ந்தோம். ஆண்டு அக் குறிப்பு ஊன்றி நோக்கும்போது புலனாவது. இதுபோது எடுத்துப் பேசப்படும் நான்காவது பாடல் ஐந்தெழுத்தின் மாண்பினை நன்கு எடுத்து வெளிப்படையாகக் காட்டி நிற்கின்றது. இனி எவ்வெம் முறையில் அப் பஞ்சாட்சரம் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சிறிது கவனிப்போமாக.

நமது இந்து சமயத்தில் பலப்பல மந்திரங்கள் உள்ளன. அம்மந்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆற்றல் மிக்கனவே. அம் மந்திரங்களுள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுவோமானால் அஷ்டாட்சர மந்திரம், சடாட்சர மந்திரம் என்று கூறலாம். இத் தொடர்களின் பொருள் முறைபே எட்டெழுத்தால் ஆன மந்திரம், ஆறெழுத்தாலான மந்திரம் என்பது. எட்டெழுத்து மந்திரமாவது "ஓம் நமோ நாராயணாய" என்பது. இதில் எட்டு எழுத்துக்கள் இருப்பதைக் காண்க. (ஓம் ஓர் எழுத்தாகக் கொள்ளவேண்டும்.) ஆறு எழுத்து

மந்திரமாவது "ஓம் நமோ நாராயணாய" என்பது. இந்நிலம் ஆறு எழுத்துக்கள் இருப்பதைக் காண்க. இந்த எட்டு எழுத்துக்களும்,

ஆறெழுத்துக்களும் சேர்ந்தபோதே ஆற்றல் மிக்க மந்திரமாகிறது. இவ்வெழுத்துக்கள் ஒன்று கூடியபோதுதான் பொருளும் தெரியவருகிறது. தனித்தனி எழுத்தாக எடுத்துப் பொருள் காணாது நான் பொருள் யாதும் புலப்படவில்லை. மேலும் "ஓம்" என்றும் ஓர் எழுத்து மந்திரத்தை உடன் சேர்த்தால்தான் மந்திரம் என்னும் பெயர்க்கும் உரியனவாக அஷ்டாட்சரம், சடாட்சரம் திகழ்கின்றன. இவ்வுண்மைகளை எவரும் மறுக்க முடியாது. இஃது உண்மை.

காரணம். இறைவன் திருமேனி ஐந்து எழுத்தையே குறிக்கும்.

“சேர்க்கும் துடிச்சகரம் சிக்கனவா விசகரம்
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம்—பார்க்கில் இறைக்கு
அக்கிரகரம் அடிக்கீழ் முயலனோர்
தங்கும் மகரமது தான் ”

என்ற உண்மை விளக்கப் பாடலைக் காண்க. அவனது கூத்தும் ஐந்தெழுத்துக் குறிப்பையே காட்டுவது.

“ஆடும் படிசேள் அம்பலத்தான் ஐயனே
காடும் திருவடியிலே நகரம்—கூடும்
மகரம் உகரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாழுடியப் பார் ”

என்பதும் உண்மை விளக்கமே. ‘சிவாய நம’ என்றும் திரு எழுத்தஞ்சாலே அபாயபுற கின்றாடுவான்’ என்றும் கூறியுள்ளனர்.

நம் உடல் அமைப்பும் ஐந்தெழுத்துக் குறிப்பாகும்.

“கவ்விரண்டும் காலதாய் கவின்றாய் வயிறதாய்ச்
சவ்விரண்டும் தோனதாய்ச் சிறத்தவல் வவாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதாய் எழுத்துகின்ற கோமையின்
செவ்வின் துந் தின்றதே சிவாய அஞ்செழுத்தாமே ”

என்பர் சிவவாக்கியர். கையில் உள்ள ஐந்து விரல்களும் ஐந்தெழுத்தைக் குறிப்பன என்றே சம்பந்தர் “அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செழுத்தாமே” என்றும் பாடியுள்ளனர். “அம்பலம் அவதம் அஞ்செழுத்தாமே.” ஐம்பெழுத்தே அஞ்செழுத்தாமே என்றும் கூறியதோடு இன்றித் திருக்கோயிலும் பஞ்சாட்சர வடிவமே என்பதைத் திருமூலர்,

“கோயிலும் அஞ்சன கோபுரம் முன்றன
கோயில் அடைக்கக் கதவோர் இரண்டன
கோயில் திறத்த ரூப்பிட வல்லார்க்குக்
கோயிலுக் குன்றே குடிதூருத் தானே ”

என்றும், “ஆலயமாக அமைந்த பஞ்சாக்கரம்” என்றும் கூறிப்போந்தார். அவ்வாய் ஐந்தெழுத்தே என்பதை வெகு தெளிவுற உண்மை விளக்கப்,

"அஞ்செழுத்தே ஆகமமும் அண்ணல் அருமறையும்
அஞ்செழுத்தே ஆடியா ணம்அணத்தும்—அஞ்செழுத்தே
ஆனந்தத் தாண்டவமும் ஆறுதக் கப்பாலாம்
மோனந்த மாமுத்தியும்" என்கிறது.

ஐந்தெழுத்தாகிய பஞ்சாட்சரம் பதி பசு பாசம் ஆகிய
முப்பொருளையும் உணர்த்தி கிற்கிறது. சிவ என்பது பதி
பையம், டு என்பது பசுவையும் நம என்பது பாசத்தையும்
உணர்த்தும் ஆற்றைக் காண்க. திருமூலர் திருவாக்கினைக்
கொண்டும் திசை நிறுவலாம்.

"சென் அருளாய சென் திருநாமம்
சென் அருள் ஆன்மாத் திரோதம் மலம்மாயை
சென் முதலாகச் சிறந்த திரோதம்
பவம் தன்னு பாகிவ குமே"

என்றனர். திங்குந்தையே உண்மை விளக்கமும் "சிவன்
அருள் ஆக திரோதாவர் ஐந்தம், அவன் எழுத்து அஞ்சின்
அடைவாம்" என்கிறது.

இந்தப் பஞ்சாட்சரம் தூல பஞ்சாட்சரம் சூட்சும பஞ்
சாட்சரம், அதிசூக்தம் பஞ்சாட்சரம் என்றும் கூறப்படும்.
இவற்றுள் சகாத்மத முதலாகக்கொண்டு உச்சரிக்கப்படுவ
காரண வாகியவ என்பது தூல பஞ்சாட்சரம். சிகரத்தை முத
லாகக்கொண்டு ததப்படுவதான சிவபநம என்பது சூட்சும
பஞ்சாட்சரம். சிவபசுவ என்பது அதிசூக்தம் பஞ்சாட்
சரமாகும். திசை முத்தி பஞ்சாட்சரம், காரண பஞ்சாட்
சரம், பஞ்சாட்சரம் என்றும் கூறுவர்.

சித்திய சாயங்கனித் இந்தப் பஞ்சாட்சரம் எட்டெழுத்
தாகவும், ஆறெழுத்தாகவும், எண் எழுத்தாகவும், துவங்கும்.
எட்டெழுத்தாக துவங்கும்போது நம், ஆம், அவ் சிவாயநம
என்றும், ஆறெழுத்தாக விளங்கும்போது
நம் சிவாயநம என்றும், எட்டுஎழுத்தாக
உச்சரிக்கப்படுப்போது நம் சிவாய என்

துக் கூறப்படும். என்றனும் திங்குக் கூறப்
பட்ட பந்திங்கள் ஐந்தெழுத்தின் சொற்பத்தை உள்ளடக்
கிய சூரிப்பிசை வகையானவே. எவ்வளவு கூட்டியும்
சுவரத்ததம் கூறப்பட்டதாம் என்றும் உள்ள எழுத்து
நூலாண்டாகும். அகவியே சிவ என்பன. இவை முறையே
பெருகியெழுத்துப் பஞ்செழுத்தென்றும், பேசா எழுத்துப்

பேசும் எழுத்து எனவும் கூறுவர். எட்டெழுத்து மந்திரமாக அ, உ, ம் சிவாயநம என்றும், ஆறு எழுத்து மந்திரமாக ஓம் சிவாயநம என்றும் நாலெழுத்து மந்திரமாக சிவசிவ என்றும் கூறுவதுண்டு.

சி சிவத்தையும் வ சத்தியையும் குறிக்கும் என்று முன்பே உணர்ந்துள்ளோம். இதனால் இவ்விரண்டும்

பிரிக்கமுடியாத பொருள் என்பது அறிவிக்கப்படும். சிவமே. இதனால்தான் நிருமலர் “நர் எழுத்தாலே இசைந்தங்கு இருவராய்” என்றும், “அண்ணல் இருப்பது அவன் அக்கரத்தள்ளே பெண்ணின் நல்லாரும் பிரான் அக்கரத்தள்ளே” என்றும் கூறியுள்ளார்.

மணிமொழியாரும் இந்தக் கருத்தை அழகுற “உடையான் உன்தன் நடு இருக்கும் உடையான் நடுவுள் நீ இருத்தி” என்று அருளிப் போயினர். இந்த நர் எழுத்தின் குறிப்பே திருக்குறளின் முதல் இரு அதிகாரங்கள் ஆகும்.

கடவுள் வாழ்த்துச் சிகர எழுத்தாம். குறள் சிவத்தைப் பற்றியும், வான் சிறப்பு வகா கூறுவதும் சிவ எழுத்தாகிய அருட்சத்தியைப் பற்றியும் ஆகும். அருட்சத்திதான் மழை என்பது தத்துவஞானிகளின் துணிபு. “தானே மழைபொழி தையலும் ஆய் நிற்கும்” என்றனர் நிருமலர்.

இன்னோரன்ன சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த ஐந்தெழுத்தே ஆன்மா உய்கி பெறுதற்கு உறுதுணையாவது. இக்கனியை அறிந்து இதயத்தில் வைத்துத் தியானித்தல் வேண்டும். இதனையே தேனித்தல் என்பர் மணிமொழியார்.

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டு திருவார்த்தை விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வேறிருத்த உன் திருநாமம் தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடும் தலைவா என்பார் அவர்முன்னே நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ எம்பி இனித்தான் நல்காயே

என்ற வாசகத்தால் உணரலாம். இவ்வைந்தெழுத்துத் தேனிக்கத் தேனிக்க இன்பமூட்டும் என்பதைத் நிருமலர்,

“ஒன்று கண்டார் இவ்வுலகுக் கொருகனி
நன்று கண்டார் அது மெச்சி வாய்க்கனி
மென்று கண்டால் அதுமெத்தென் றிருக்கும்
தின்று கண்டால் அதுதித்திக்கும் தானே” என்றனர்.

இறைவன் திருமேனி பஞ்சாக்காம் ஆதலின், அவ்
விதையனை அவனது திருமேனியாகிய பஞ்சாட்சாத் தியா
னத்தை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டியது நமது கடமை.
தான் ஒத்தெழுந்தாக இருந்து அநுள் கல்கும் நிலையில்
இருக்கின்ற காரணத்தால் உயர்கட்கும் பஞ்சாட்சா வடி
வம் தந்தது. தன்னை விளக்கித்த அநுள் கூடும்படிச் செய்கின்
றான். பட்டினத்தடிகளார் இப்பந்திரத்தை இடைவிடாது
முதினம் முத்தியாயும் என்பதை “மந்திர எழுத்தைத்தம்
வாசினிட பதவாது சிந்தை சின்வழி செலுத்தனின் அந்த
முத்தியும், திருவிடம் பெரும்” என்றனர். இடைவிடாது
உச்சித்தவண்ணம் திருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில்தான்
“தந்திர உயிரான் பதக்கிறும் சொல்லும் நா நமச்சி
வாபவே” என்றனர் கந்திஅநுரர்.

“விதி என்னும் அஞ்செழுத்தே”. என்ற கட்டளை சிவ
நான்குபாதிச் சிறுவனா இத பற்றியே என்க. மேலும்
இவ்வாங்கு தெரிவிக்கும் முறையில் அந்தால் “அஞ்
செழுத்தால் உள்ளம் அன் உடைமை கண்டு அரணை, அஞ்
செழுத்தால் அச்சித்தே இசயத்தில்” என்றும் ஆணை இடு
கிறது.

காகியை என்பதனால் பஞ்சாட்சாம் என்று முன்பு
கண்டோம். காள் இருக்கும் நிலை இன்னது என்பதை வினை
பட்டினத்தடிகளார் தலை பஞ்சாட்சாதத்தின் குறிப்பு. மறைமுக
பாச உதவி உத்தவது காரம். குற்றத்தில் சிக்கியுள்
ளோம் என்பதை உணர்த்துவது பகாரம். தான் (இறைவன்)
இத்தகையவன் என்பதன் குறிப்பு சிகாரம். உன்மீது இரக்
கம் (பரி) உள்ளது என்பதன் விவர வகாரம். “கல்
லாசை” நாயாத தியாகாச் சார்த்தன்னாயம் தீ (ஆன்பா)
என்பதை உணர்த்துவது பகாரம்.

இந்தத் தலை பஞ்சாக்காரோ முதல் முதல் ஒழுகற்கு
உபயது. இச்சிவரீ விவகச பெருதவர்களுள் முதலாம்.
இதனத்தான் திருமுல் முன்னர் இதக நம
ஆம் என விளக்குறு பொழிசையப் பின்னர்
பயப்பாச முதக கியாய என்றும் களம் திரங்கும்.”
முன்புதான் என்றனர். இக்கை இடைவிடாது உச்ச
சிப்பதால் ஆன்பா பயக்கமும் மலமுள் சீங்
கிக் குறவருள்வழி சித்தும் வினை உண்டாகும். அதுபோது

திருவருள் கூடும். அவரே சூட்சும பஞ்சக்கரமாகிய சிவாய நம என்பதை உபதேசிப்பார். இதனைத்தான் குதுமலக் குடன் மணிமொழியார், “நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாய நம எனப் பெற்றேன்” என்றும், இவ்வுபதேசத்தை இறைவன் வந்து அருள் செய்ததை யிள் சூட்சும “தானே வந்து அடியேற்கு அருள் செய் பஞ்சாட்சரம் தான்” எனவும் பாடியுள்ளார். சிவாய நம என்பதில் முன்னர் முனைத்து நின்ற மலக்குறிப்பாகிய நம என்பது பின்னர் தள்ளப்பட்டதையும் யகர உயிர் அருளாம் வகரத்தை அண்டிக்கிடப்பதையும் (சூருவருள் வழி ஒழுமல் என்பது) இவ்வருள் வழி சிகர மாய் சிவப்பேறு கிட்டியதையும் உணரலாம்; இந்த சூட்சும பஞ்சாட்சர வடிவையும் பயனையும் உண்மை விளக்கம்,

“சிவன் அருள் ஆவ் திரோதமலம் ஐந்தம்

சிவய நம
புயன்

அவன் எழுத்து அஞ்சின் அடைவாம்—இவைகின்ற நம்முதல், ஒதில் அருள்நாடாது காடும் அருள் சிம்முதலா ஒது நீசென்று”

என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இதனால்தான் பின்னர் ஒதக சிவாய என்று இங்ஙனம் பிறங்கும். “அன்ன அஞ்செழுத்தாகிய மந்திர அரசை” என்றனர் திருமூலர். இந்தக் குறிப்பை எல்லாம் முறை லாம் ஞானசாரியனே உணர்த்த வல்லவன் உணர்த்தல் என்ற உண்மையினை நெஞ்சுவிடுதாது “அஞ்செழுத்த உன்சடு அறிவித்தான், அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கும் கேண்மை உணர்த்தினான்” என்கிறது.

சிவய சிவ என்பது அநிகுக்குற பஞ்சாட்சரம் அல்லவா? இதன் பொருள் “உயிர் பாசத்தை நீக்கி அறிவுக் கண்ணால் பதியை காண்தல்” என்ப இது பாசத்தை தாம். “அருமருள் வானி இடை நிறைக நீக்கிய விடு வழங்கு” என்பது திருவாழ்த்துப்பயன். இங்கு யகர உயிர் பாச எழுத்தை நீக்கிப் பதி எழுத்தாம் தாம் சிகரத்துடனும் அருள் எழுத்தாம் வகரத்துடனும் நிற்கல் காண்க. இந்த விடையை விருமப்பேய் மணிமொழியார் “உடையான் உணர்தன் நடு இருக்கும் உடையான் நடுவுள் நீ இருத்தி அடியேன் இருவீருள்

இருப்பது" என்று அருளிப் போந்தார். பாச எழுத்தை நீக்கி அருள் எழுத்தொடும் பதி எழுத்தொடும் உயிர் எழுத்து திறல் என்பது இதன் பொருள். மணிமொழி யார் "செத்தபலம் அறுவீர்தச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட அந்தன்" என அருளினர் அல்லவோ? இதனை அதிபக்கு விகட்புப் பாராசாரியர்களே உபதேசித்தல் வேண்டும்.

பஞ்சபூதீர்த்த களிப்பாகிறது. ஆகவே அருளாய் வகாய்பிஞ்செழுத்தாயிற்று. சிகாமாகிய சிவம் எவற்றிற் கும் அடிப்படை ஆகலின், பெரு எழுத்தாயிற்று. இந்த இரண்டும் சேர்ந்ததே சிவ என்பது. பேசும் எழுத்து வகாய், பேசா எழுத்தச் சிகாய். ஆக இதுவும் சிவ என்பதே. இந்தச் சிவசிவ மந்திரம் மகத்தான பலனைத் தா வல்வது. இதனை

“செசிவ என்செவர் தீவினை யான்
சிவமான்யு செசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்,
செசிவ என்னச் சிவகதி தானே”

என்ற பாடலால் உணரலாம்.

இன்னொன்ன சிறப்பு இம்மந்திரத்தில் இருப்பதைக் காட்டவே கொடி கட்டுவதாகக் கூறுவார்போல்,

“தஞ்செழுத்தம் எட்டெழுத்தம் ஆறெழுத்தம் நால்எழுத்தம்
பஞ்செழுத்தம் பேசுப் பெருவெழுத்தம்—தஞ்செழுத்திப்
பேசும் எழுத்தடனே பேசா எழுத்தினையும்
கசாமன் காட்டக் கொடி” என்று பாடி யருளினார்.

இந்தால் பஞ்சாட்சாய் பாசாய் உரைக்கும் நால் என் பது இப்பாட்டைக்கொண்டு நன்கு தெளியலாம். இது தகைய உண்மைகளை உலகம் உணரும் கொடி தடை பொருட்டே கொடி யருதவண்ணம் செய்து படக் காரணம் பின் உபாபதி சிவாசாரியாரைக் கொண்டு பற்றி இப்பொருள் பொதி பாடல்களாம். பாடுமாறு இதனைத் திருவுளம் கொண்டனன் என்க.

“திருவார் சயிதைத் திருத்தி தேவர் திருமாயில்
உருங்கு சிவன் மறநூலுள் சம்பந்தமா ஞாவன்
அருச்சுள் உபாபதி தேவிகன் செஞ்சாடும் புயமென்
மருவார் மளியை உல்கி வழுத்தி உணங்குதமே.”

பதிப்புரை*

தமிழ்மொழியில் மெய்யறிவு (தத்துவம்)த்துறையில் பல நூல்கள் உண்டு. சுருங்கக்கூறின் மெய்யறிவு நூல்களே தமிழ் இலக்கியத்தில் அதிக இடம் பெற்றிருக்கின்றன எனலாம். தமிழ்மொழியில் மெய்யறிவுக்கருத்து வளர்ந்த நெறிமுறைகளை, மெய்யுணர்வு நூல் படிக்கப்புகும் மாணவர்க்கு உறுதுணையாக வரலாற்றை ஒட்டி, ஒருங்கே தொகுத்து உணர்த்த வேண்டுவது இன்றியமையாததாகிறது. தமிழ்நாட்டில் சிறப்பாக வழங்கும் தத்துவக்கருத்துக்கள் நான்கு. அவை (1) சங்கரர் அறிவித்த அத்வைதம், (2) உடையவர் என்னும் இராமானுசர் விளக்கிய விசிஷ்டாத்வைதம், (3) மத்வாச்சாரியார் காட்டிய துவைதம், (4) மெய்கண்டார் புகன்ற சைவ சித்தாந்தம் என்பன. இவைகளில் மத்வர் கொள்கையை விளக்கத் தமிழ் நூல்கள் எழுதப்படவில்லை. சங்கரர் கொள்கைக்கு மூலநூல்கள் வடமொழியில் உள்ளன. உள்ள தமிழ் நூல்களும், வடமொழி நூல்களை மொழி பெயர்த்தும், தழுவியும் வந்தவையே. விசிஷ்டாத்வைதக் கொள்கையை விளக்குவனவும் பெரிதும் வடமொழி நூல்களே. ஓரளவு தமிழ் நூல்களும் உண்டு. இவையும் பெரும்பாலும் வடமொழியில் வகுக்கப்பட்ட மூலங்களையும் விரிவுரைகளையும் தழுவினவையே; மேலும் மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்தவை. அவைகள், படிப்பதால் மட்டுமே அறியக் கூடியனவன்று. அவைகள் சிறப்பாகக் கேட்டல் வழியாக மரபை ஒட்டியே வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. ஆனால் சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கும் நூல்கள் வளமார் தமிழில் இனிய நடையோடு உயர்ந்த கருத்துக்களைத் தாங்கி மிளிர்கின்றன. இவற்றைத் தமிழர் படித்து மகிழ்

*சைவ சித்தாந்தக் கட்டளைகள் - சிறு நூல்கள், முன்னர் 'சித்தாந்தம்' இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றைத் தொகுத்து அச்சிட்ட நூலின் பதிப்புரை இது. விலை ரூ. 2/- . கிடைக்குமிடம் :- பாரி நிலையம், 59, பிராட்வே, சென்னை-1.

வா. ஆனால் செவ்வழிக் கேட்டுவந்த நுண்ணிய கருத்துக் கள் காட்டில் மறையும் தீயிலிருக்கின்றன. சித்தாந்தத் தத்துவதால்களின் வளர்ச்சிக்குத் திருமடங்களே தாயகமா யிருந்தன. படைமடங்களின் கால்வழியில் வந்த ஞானசிரி யர்களும், அவர்களின் மாணவர்களுமே இத்துறை நூல் களுக்கு ஆசிரியர்களாக விளங்குவதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ் காட்டில் சங்கர் கொள்கைக்குப் பெரிதும் வழிமுறையாகப் பயின்று வரும் நூல்கள் வருமாறு: (1) காஞ்சிவவாதக் கட்டளை (காளத்தி, சேஷாத்திரி சிவ ஞர்), (2) கீதாசாரத் தாலாட்டு (ஆமர்த்தர் வேங்கட சாரர்), (3) சசிவந்த போதம் (இது மோகவதைப் பாணியின் ஒரு பகுதி), (4) பகவாநா தறவு (திருமுதுகுன்றம், குமார தேவர்), (5) வைராக்கிய சதகம், (6) வைராக்கிய தீபம் (5, 6 பேரூர்ச் சாத்தலங்க அடிகள்), (7) இலகூணாவிருத்தி (பிரபல சாமாவலி, இது வடமொழியில் சங்கர் அருளி யவைக் காணக்குடியை அடுத்த கோயிலுர் மடம் சிதம்பர ஞானதேசிகசுவாமிகள் மொழிபெயர்த்தது), (8) வேதாந்த குடாமணி (இது கன்னட மொழியில் விஜயநா யோகீசுவ ரர் அருளிய விவேக சிந்தாமணியின் வேதாந்த பரிச்சேதத் தின் தமிழ் பெயர்ப்பு, - துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்), (9) உலகவல்ல வலிதம் (நன்னிலம் தாண்டவராய சுவாமி கள்), (10) விவேக குடாமணி (உலகநாத சுவாமிகள்), (11) அஞ்ஞானவதைப்பாணி, (12) பஞ்சதசி (வித்தியா னந்தர்), (13) ஈசவாதீதை, (14) பகவதீதை (சேமநகர் பட்டர்), (15) பிரபலிதை (3, 11, 13, 15 நூல்களின் ஆசிரி யர் சிதம்பரத்தை அடுத்த எழுப்பூர்த் தத்துவராய சுவாமி கள்), (16) ஞானவாகிடம் (ஞானவந்தார்).

இவற்றில் 7, 8, 10, 12 முதல் 16 ஆகியவை மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள். இந்நூல்களே தமிழ்காட்டில் சங்கர் இன் அத்துவதைப் படிப்பதற்குப் பயன்பட்டு வருபவை.

இந்தூல்களைப் படிப்பதற்கு முன்படியாக 9 நூல்களடங்கிய “வேதாந்தக் கட்டளைகள்” என்ற சிறுதொகுப்பு நூல் பயிலப்பட்டு வருகிறது. அவை (1) நானாசீவவாதக் கட்டளை, (2) ஞானக் கட்டளை, (3) தத்துவாந்தக் கட்டளை, (4) வேதாந்த தத்துவக் கட்டளை, (5) வேதாந்த தச அவத்தைக் கட்டளைச் சுருக்கம், (6) வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை, (7) உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை, (8) உபதேச உண்மைக் கட்டளை, (9) பிரமோபதேசக் கட்டளை என்பன. இவை சைவ சித்தாந்தக் கட்டளைகளுக்கு வேறுனவை. இவற்றை 1914-ல் ரிப்பன் அச்சகத்தார் வெளியிட்ட கட்டளைப் பிரபந்தத்தில் காணலாம். இந்தூல்களின் ஆசிரியர்களில் குமார தேவரும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரும் வீரசைவ மரபினராவர். அத்துவைதக் கொள்கையில் சேர்ந்த பலர், பின்னர் வீரசைவராக ஆயினர் என்பதற்கு, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பெருந்திரட்டு ஏட்டில் குறிப்பு இருக்கிறது.

இனி, அடுத்து உடையவர் வகுத்த விசிஷ்டாத்வைதக் கொள்கைக்கு மறைவாகக் கேட்டு உணரத்தக்க 18 வைணவ மணிப்பிரவாள உரைநடை நூல்கள் உண்டு. இவற்றின் ஆசிரியர் பிள்ளை லோகாசாரியார். அவை அஷ்டாதச ரகஸ்யங்கள் என வழங்கும். அவை வருமாறு:

(1) முமுஷூப்படி : மந்திரங்களின் . (திருமந்திரம், துவயம் சரம சுலோகம்) விளக்கவுரை.

(2) தத்வத்திரயம்: தத்துவங்களாவன சித்து, அசித்து, நசுவரன் பற்றி வைணவ சமயப்படி கூறுவது.

(3) அர்த்தபஞ்சகம் : இறைவன் இயல்பு, உயிர் இயல்பு, உயிர் இறைவனை அடையாமல் தடுத்து நிற்கும். வினை இயல்பு, அத்தடையைப் போக்கி இறைவனை அடைவதற்குரிய உபாயத்தின் இயல்பு, இறைவனை அடைந்த பெரும்

பயன் என்ற 5 கருத்துக்களை வீடுபேற்றை விரும்புவோர் அறிபவேண்டி விளக்குவது.

(4) ஸ்ரீ வசன முடிபம் : வேதம், ஆழ்வார் அருளிச் செயல்கள், பூர்வ ஆச்சாரியர் ஒழுக்கங்கள் இன்ன பிற வற்றிலிருந்து அறிதற்கு உரிய நுண் பொருள்களைத் தொகுத்து உரைக்கின்ற சிறந்த நூல்.

(5) அச்சிராதி : வீட்டு உலகை அடையும்போது வைணவர்கள் செல்லும் வழி, ஆங்காங்கு எய்தும் சிறப்புக் கூறுவது.

(6) பிரமைய சாகம் : இறைவன் அருள் தொடங்கி வீடுபேறு சுக உய்தற்கு உரிய மக்கள் அடையும் நிலைமை களைக் கூறுவது.

(7) பிரபந்த பரிதாரணம் : வீடு பேற்றிற்கு, தன் முயற்சியை விட்டு இறைவனையே தஞ்சமாக அடைந்த ஒரு வனுக்கு, இறைவனைத்தவிரப் பிறர் எவரும் காப்பாளர் ஆகார் என்பதை விளக்குவது.

(8) சாரசங்கிரகம் : திருவாய் மொழியின் பத்துப் பகுதிகளுக்கு தவயமந்திரத்தின் பத்துப் பொருள்களை அமைத்துக் கூறுவது.

(9) சம்சார சம்ராஜ்யம் : உடம்பை இராஜ்ய மாகவும், அநியாமை முதலிய திக்குணங்களை அங்கங்களாகவும், உயிரை அரசனாகவும் உருவகப் படுத்திக் கூறி, பின்னர் உயிர் சல்வாதி அடையும் வழிபைச் சொல்வது.

(10) தவாத்நமாயை : இறைவன், அடியார், உலக மக்கள், பிறர் இவர்களை எய்வாறு கருத வேண்டும் என்பது பற்றி 9 கருத்துக்களைக் கூறுவது.

(11) தவவித சம்பந்தம் : கடவுளுக்கு மட்டும் உயிர்க்கும் உள்ள 9 வகையான தொடர்புகளை எட்டு எழுத்து மந்திரம் காட்டிக் கூறுவது.

(12) யாத்ருச்சிகப்படி.

(13) பரந்தபடி.

(14) ஸ்ரீய: பதிப்படி : இவை 3-ம் மேற்காட்டிய 3 மந்திரங்களைப் பற்றிக் கூறுவது.

(15) தத்வசேகரம் : வேதம் முதல் பல நூல்களில், திருமாலே முழுமுதற் கடவுள் என்பதற்கு மேற்கோள் காட்டி கிறுவது.

(16) தனித்துவயம் : (17) தனிச்சரமம் : (18) தனிப் பிரணவம் : இவை 3-ம் முறையே துவயமந்திரம், சரம சுலோகம், பிரணவம் இவற்றின் விரிவுரை- 1, 2, 4 நூல்களுக்கு மணவாளமாமுனிகள் விரிவுரை உண்டு.

இந்த 18 நூல்களும் பெரிதும் தென்கலை வைணவர்களால் பயிலப்பட்டு வருவது. வடமொழிக்குச் சிறப்பிடம் கொடுத்துத் தமிழைத் தழுவிக்கொள்ளும் வடகலையினர் வேதாந்த தேசிகர் பிரபந்தத்தை ஒட்டிப் பயின்று வருவது பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. (இதன் விரிவு ஸ்ரீ தேசிகப் பிரபந்த உரை. 1958 பதிப்பு பார்க்க).

சைவ சித்தாந்தத்தை வளர்த்த சுத்த சைவ ஆநீனங்கள் 18 என்பர். அவை பின் வருவன : (1) திருவாவடுதுறை (சமச்சிவாய தேசிகர்), (2) காஞ்சிபுரம் (ஞானப்பிரகாசர்), (3) தருமபுரம் (குருஞானசம்பந்தர்), (4) சூரியனார் கோயில் (சிவாக்கிரயோகிகள்), (5) சிதம்பரம் (ஆகமச்சிவப்பிரகாசர்), (6) பெருங்குளம் (திருவெல்வேலி மாவட்டம் - செங்கோல் மடம்), (7) மதுரை (ஞானசம்பந்தர்), (8) திருவண்ணாமலை (குன்றக்குடி), (9) இராமேசுவரம், (10) நீலப்பாடி, (தஞ்சாவூர் வட்டம்), (11) அன்னப்பன் பேட்டை (தாயுமான சுவாமிகள்), (12) திருச்சி (சரமாமுனி), (13) சொர்க்கபுரம் (அம்பர் மாகாளம்), (14) வேளாக்குறிச்சி (திருவாரூர் வட்டம் - திருப்புகலூர்), (15) சீர்காழி (வள்ளலார்), (16) வேதாரண்யம் (வருணை),

(17) நாச்சியார் கோயில் (குடந்தை வட்டம்), (18) துழாவூர் (மதுரை வட்டம் - கிராம்ப அழகிய தேசிகர்).

சைவ சித்தார்த்தக் கொள்கைகள் கோயில் பூசை, தனிப் பட்டோர் சம்பொருட்டுச் செய்யும் பூசை இவைகளில் வைத்து இணைத்தத் தத்தவக் கொள்கையை விளக்கிக் காட்டுகின்றன. கிராம்பாக மேலே காட்டிய சங்கரர், இராமானுசர், ரத்வர் கொள்கைகளுக்கு அடிப்படையான "பிராந்தானத் தியம்" என்ற உபவிடதங்கள், பகவத்கீதை, பிரம சூத்திரம் மூன்றும் இதற்கு அடிப்படை நூல்கள். ஆனால் சைவ சித்தார்த்தத்திற்கு அவை அடிப்படை நூல்கள் அல்ல. ஆற்றும் அனவகளின் முரண்படாத உபவிடதப் பகுதிகளை இதற்குத் தழுவுவதாக அமைத்துள்ள, சைவ சித்தார்த்த நெறியின் பூசை முறைகளை விளக்கவந்த பத்ததிகள் (வழிகள்) 18 ஆகும். அவை வருமாறு : (1) தூர்வாசம், (2) பைங்கனம், (3) உக்யோதி, (4) சுபேதம், (5) ஸ்ரீ கண்டம், (5) விஜ்ஞகண்டம், (7) வித்யாகண்டம், (8) ராமகண்டம், (9) ஞானசிவம், (10) ஞானசங்கரம், (11) சோமசம்பு, (12) பிரம்மசம்பு, (13) திரினோசன சிவம், (14) அகோர சிவம், (15) பிராசாத சிவம், (16) இராமராத சிவம், (17) சகான சிவம், (18) வருண சிவம். இவற்றுள் 11, 14 அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

இக்கொள்கைக்குப் பரிசுப்பட்டு வரும் நூல்கள் மெய்கண்ட சாத்திரம் என்னும் சைவ சித்தார்த்த சாத்திரங்கள் 14 ஆகும். இத்தாக்கிரப் பல மடங்கள் பல வகையாகப் பாதகர்த்தப் பரப்பிவந்தன. இந்த நூல்களைத்தவிர வணைய ஞானநிர்தர், துகளறு பேரதம், தத்தவ விளக்கம், தத்தவ ரத்னாகரம், தத்தவப் பிரகாசிகை, பண்டார சாத்திரம், ஞான சாரம், ஞான சாகரம், சதமணிக் கோவை முதலிய நூல்கள் தமிழில் உண்டு. வடமொழியில் அஷ்டபாகரணம் என்ற எட்டு நூல்கள் கொண்ட தொகுப்பு நூல் உள்ளது. அகோர சிவாசாரிபார் பத்ததி, சோமசம்பு

சிவாசாரியார் பத்ததி, நீலகண்ட சிவாசாரியார் பாடியும், திரிலோசன சிவாசாரியார் அரதத்த சிவாசாரியார் நூல்கள் முதலியன வடமொழியில் உள்ளன. ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் நூல்களே வடமொழி நூல்களைவிடப் பெரிதும் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. சைவ சித்தாந்தக் கொள்கை இற்றைநாள் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாக மாபை ஒட்டிய விளக்கம் கேட்கமுடியாத நிலைமையில் தூர்ந்து போயிருக்கிறது. இதனைப் போற்றிக் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு விளங்க வைத்தல் நம்மனோர்க்கு இன்றியமையாத நீங்காக் கடமையாக இருக்கிறது.

நிற்க, இந்த மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களைச் சொல்லி வந்த படி முறைகளும், அதற்குரிய நூல்களும் பலவாம். திருவாவடுதுறையில் சைவ சித்தாந்தம் கற்கப்புகுவார் முதலில் அறிவதற்கு, வடமொழி நூலாகிய சர்வாதம் சம்பு, சிவாசாரியாரின் சித்தாந்தப் பிரகாசிகையினுடைய சிவஞான முனிவரின் மொழிபெயர்ப்பு நூலே முதலில் கற்பிக்கப்படுவது வழக்கம். இதனை அடுத்துத் திருவருட்பயன், சிவப்பிரகாசம், சிவஞான சித்தியார், சிவஞான போதம் என்று படிப்படியாகப் பயிலப்பட்டு வந்தது.

சித்தாந்த நூல்களைப் படிக்க நுழையும் இளைஞர்கட்குப் பெருந்துணையாய் இருப்பன சைவ சித்தாந்தக் கட்டளைகளாம். அவற்றை இந்நூற்றொகுதியில் காணலாம். இந்நூற்றொகுதியில் சோத ஞானமிர்தக் கட்டளை, துக ளறு போதக் கட்டளை, சுத்த சிவப்பிரகாசக் கட்டளை, திரிபதார்த்த சிந்தனை, மெய்கண்ட சாத்திரக் கட்டளை,* தத்துவானுபோகக் கட்டளை,† போன்ற கட்டளை நூல்களும், சைவ சித்தாந்தம், சைவ சித்தாந்தசாரம் போன்ற சிறு சாத்திர நூல்களும் உண்டு. செய்யுள் வடிவிலுள்ள

*சித்தாந்தம், மலர் - 15 ; பக்கம் - 337.

†சித்தாந்தம், மலர் - 11 ; பக்கம் - 201.

சிறு சாத்திர நூல்களை, ஒரு கோவையாகத் தொகுத்து வெளியிட்டால் அவை இறந்துபடாமல் பாதுகாக்க வது வாரும். சிறு நூல்கள் பாதுகாக்கப் படாவிடின் இறந்து படும் என்பது துணிபு. இக்கட்டளை நூல்களில் சில முதல் நூல்களைக் கற்பதற்குப் படிமுறையாக அமைந்துள்ளன. ஞானமீர்தம் கற்பதற்கு ஞானமீர்த்தக் கட்டளையும், துகளறு போதம் கற்பதற்குத் துகளறுபோதக் கட்டளையும் அமைந் திருப்பது சிந்தனைக்குரியது.

‘கட்டளை’ என்ற சொல் அளவு, உவமை, நிறை அறி கருவி (பிங்கலத்தை), அச்சு (அறநெறி-56), ஒன்றை ஒட்டி அமைக்கப்பட்ட உருவம் (பெருங் : 33; 113), உரைகல் (குறள், 986), விதி (சீவக. 2752), தாம் (பதிற்று : 81-17), முறைமை (தஞ்சை. கோ. 333), கட்டுப்பாடு, எல்லை, ஒழுங்கு (ஈடு உரை) என்ற பொருள்களில் வழங்கும். அஃது ஈண்டுச் சமயங்களின் மூலக் கொள்கைகளையும் தத்துவங் களையும் தொகுத்துணர்த்தும் அடிப்படைச் சிறு சிறு நூல் களுக்கும் பெயராயிற்று. கோயிலில் அமைக்கப்படும் அறங்களும் இப்பெயரால் வழங்குவது அறியற்பாலது. இப்படி அருமையாக இளைஞர்கட்குப் பயன்படக்கூடிய இச் சைவ சித்தாந்தக் கட்டளைத் தொகுதியை, இயன்ற வரை இதுவரை வெளிவந்துள்ள முன் பதிப்புக்களை ஒத்திட்டு வெளியிட்டுள்ளேன். குறைகள் இருப்பின் பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன். அன்பர்கள் படித்துப் பயன்பெறவும், அவ்வாற்றால், சைவ சித்தாந்தம் மக்களிடையிற் பரவி விளங்கவும் இறையருள் துணை செய்வதாக.

திருச்சிற்றம்பலம் - கி. நாராயணசாமி நாயுடு

பதிப்பாளியன்,

சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ முன்னாள் செயலாளன்.

களை ஆற்றுதல் வேண்டும் என இறையருளை கினைந்து
வழுத்தி இன்புற்றனர்.

உண்மைப் பெரியார்! ஒழுக்கமிக்கார்!

உயர்ந்த குறிக்கோள் வாழ்க்கையினர்!

நன்னி வார வழிபாடு

நாடு முழுதும் நடப்பித்தார்!

தின்மைச் சைவப் பெருந்தலைவர்!

சிறந்த சக்சி தானந்தர்,

அண்மை எழுபத் தைத்தகவை

அடைந்தார்! வாழி நீழி!

—முருகவேள்

செய்திச் சுருக்கம்

நால்வர் திருவிழா : திருச்சிற்றம்பலம் ஸ்ரீ நடனபுரீசுவார் ஆலயத்தில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருநாளாகிய ஆடி சுவாதி (21-7-61) அன்று காந்தி வித்தியாலயத்தின் சார்பில் நால்வர் தினவிழா நடைபெற்றது. ஸ்ரீ நடனபுரீசுவார், ஸ்ரீ செளந்தரநாயகியம்மன், நால்வருக்கும் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள் நிகழ்ந்தன. இறை வழிபாட்டோடு, திருவாசகம் மதுரை ஸ்ரீ வேங்கடராமையர் அவர்களுடைய பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணம் நடைபெற்றது. மாணியில் பொது மக்களும், காந்தி வித்தியாலயப் பயிற்சிக் கலாசாலை மாணாக்கர்களும், குழந்தைகளும் கலந்து கொண்டார்கள். தமிழாசிரியர் விழாச் சொற்பொழிவு செய்தார். திருமுறைப் பாராயணத்தோடு விழா நன்கு பூர்த்தி பெற்றது.

புரசைத் திருநெழிக் கழகம் 6-ம் திங்கள் வழிபாடு :—தொண்டை நன்னாட்டின்கண் விளங்கும் திருக்கோயில்கள் 32-ல், 15, 16, 17, 18-வது தலங்களாகிய திருவாலங்காடு, திருப்பாதூர், திருவேண்பாக்கம், திருக்கள்ளில் முதலிய தலங்கட்கு, 20-8-61 அன்று காலை 6 மணிக்கு, சென்னை, புரசை, வைக்கோற்காரத் தெருவினுள்ள ஸ்ரீ வேம்படி விநாயகர்கோயிலிலிருந்து அன்பர்கள் புறப்பட்டு மேல்படி நான்கு தலங்களையும் வழிபட்டு இரவு 8-30 மணிக்குச் சென்னை திரும்ப ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. வழிபாட்டின்போது திரு. ஜி. வடிவேலாயுதம், எம்.எ., காஞ்சிபுரம் - வித்துவான் - திரு. வி. திருஞானசம்பந்த முதலியார், திரு. ஜி. சம்பந்த முதலியார் முதலியவர்களால் சொற்பொழிவுகளும், இசைச் செல்வர் - திரு. கே. புண்ணியகோடி அவர்களால் அவ்வத்

தலங்களின் தலப்பதிகங்கள் - வழிபாட்டுப் பாடல்கள் முதலியன ஒதுதலும் சிகழும்.

மேல்படி-கழகத்தின் 5-ம் திங்கள் வழிபாடு 16-7-61-ல் திருமாற்பேறு, திருநூல் (தக்கோலம்), திருஇலம்பையங்கோட்டூர், திருவிந்கோலம் (கூவம்) ஆகிய தலங்களில் நடைபெற்றது. சமரஜ அங்கத்தவர்களும், புராசைத் திருநெறிக் கழக அன்பர்களும், பிற அன்பர்களும் வழிபாட்டில் கலந்து வழிபட்டும், சொற்பொழிவாற்றியும் சிறப்பித்தார்கள். திருவிந்கோலத்தில் திரு. தி. அப்பாதுரை முதலியார் அவர்கள் வந்திருந்த அன்பர்களுக்குக் காலைச் சிறுநாட்டியும், தக்கோலம் - திரு. கே. ஏ. கோவிந்த முதலியார் அவர்கள் சிறந்த வாவேற்பும் பகல் உணவும் அளித்தமை பெரிதும் பாராட்டற்குரியது.

பிரிவாற்றுகை : மிகச் சிறந்த சைவ நலங்கள் பலவும் செறிந்திருந்த பெரியவரும்; நமது சமரஜத்தின் 51-ஆம் ஆண்டுவிரா, திருப்பெண்ணாகடத்தில் 1956-ஆம் ஆண்டிற் சிறப்புற சிகழ்ந்தபொழுது, அதன் வாவேற்புக் குழுத் தலைவராக அமைந்து பெருந்தொண்டு ஆற்றியவரும்; திருப்பெண்ணாகடத்தில் ஸ்ரீ மெய்கண்டார் பெருமான் திருக்கோயில் நன்கினிது அமையக் காரணராக விளங்கி அங்கு வழிபாடு முதலிய சிகழ்ச்சிகள் பலவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுவரப் பெரிதும், ஊக்கம் கொண்டு உழைத்து வந்த பெருந்தகையாளரும்; சைவ சமய வளர்ச்சியில் அளவிரா ஆர்வம்கொண்டு உடல்தளர்ந்தம் உள்ளம் தளராத விலையில் ஆக்கச் செயல்கள் பலவற்றிற்குத் திட்டமிட்டு வந்தவரும்; நடுகாட்டுச் சிவத்தல யாத்திரை செய்பவர்களுக்கெல்லாம் பலவகைகளிற் பேருதவியாளராகத் திகழ்ந்து வந்தவரும்; "மெய்கண்டார் வாலாறு" முதலிய நூல்களை எழுதியவரும்; சிறந்த சிவபூசா தூந்தாரும் ஆகிய விருத்தாசலம்-வடிகில் - திரு. எஸ். அரங்கசாமிப் பிள்ளை அவர்கள், 17-7-61 திங்கட்கிழமையன்று, மண்ணுலக வாழ்வு நீத்து மறைவுற்றமை யறிந்து பெரிதும் வருத்துகின்றோம். அவர்தம் ஆருயிர் சிவபிரான் திருவடி நீழற்கண் அமர்ந்து வைக, என்றும் இடையறு இன்பத்தில் நினைப்பதாக.

Printed at the Sadhu Press, 15, Madhava Perumal Koil Street, Mylapore by D. Mangayarkarasi and V. K. Punithavathi. Edited by Pulavar Murugavel, M.A., M.O.L. & Published by S. Satchidanandam Pillai, B.A., L.T. for the Saiva Siddhanta Maha Samajam, 14, Warren Road, Mylapore, Madras-4.